ISSN 1725-2504

Europeiska unionens officiella tidning

C 281

fyrtioåttonde årgången

Svensk utgåva

12 november 2005

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer | Innehållsförteckning | Sida

I *Meddelanden*

Domstolen

DOMSTOLEN

2005/C 281/01 Val av avdelningsordförande 1

2005/C 281/02 Listor som används vid fastställandet av sammansättningen av domstolens fjärde, femte och sjätte avdelningar från och med den 11 oktober 2005 1

2005/C 281/03 Utseende av förste generaladvokat 2

2005/C 281/04 Domstolens dom (andra avdelningen) den 2 juni 2005 i mål C-282/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland (Fördragsbrott – Förorening av vatten – Direktiv 76/464/EEG) 2

2005/C 281/05 Domstolens dom (andra avdelningen) den 8 september 2005 i mål C-191/03 (begäran om förhandsavgörande från Labour Court): North Western Health Board mot Margaret McKenna (Lika lön för manliga och kvinnliga arbetstagare – Sjukdom som har uppkommit före mammaledigheten – Graviditetsrelaterad sjukdom – Omfattas av allmänna sjukskrivningsregler – Inverkan på ersättningen – Avräkning av sjukfrånvaro från det totala antalet sjukdagar med ersättning under en viss period) 2

2005/C 281/06 Domstolens dom (första avdelningen) den 8 september 2005 i mål C-512/03 (begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof te 's-Hertogenbosch): J.E.J. Blanckaert mot Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen (Direkta skatter – Skatt på inkomst av kapital – Skatteavtal – Skattelättnad förbehållen personer som omfattas av det nationella socialförsäkringssystemet) 3

SV

(Fortsättning på nästa sida.)

Informationsnummer	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida

2005/C 281/07	Domstolens dom (första avdelningen) den 15 september 2005 i mål C-140/04 (begäran om förhandsavgörande från Hof van beroep te Antwerpen): United Antwerp Maritime Agencies NV mot Belgische Staat och Seaport Terminals NV mot Belgische Staat och United Antwerp Maritime Agencies NV (Tullunion – Uppkomst av en tullskuld vid import – Varor i tillfällig förvaring – Undandragande av varor från tullövervakning – Gäldenär för tullskulden)	3
2005/C 281/08	Domstolens dom (femte avdelningen) den 8 september 2005 i mål C-303/04 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Voghera): Lidl Italia Srl mot Comune di Stradella (Tekniska standarder och föreskrifter – Direktiv 98/34/EG – Begreppet teknisk föreskrift – Biologiskt icke nedbrytbara bomullspinnar)	4
2005/C 281/09	mål C-301/05 P: Överklagande, ingivet den 8 juni 2005 i mål T-315/03 av Hans-Peter Wilfer, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 28 juli 2005 i mål T-315/03: Hans-Peter Wilfer mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)	4
2005/C 281/10	mål C-313/05: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie av den 22 juni 2005 i målet mellan Maciej Brzeziński och chefen för tullmyndigheten i Warszawa	5
2005/C 281/11	mål C-315/05: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Ufficio del Giudice di pace di Monselice av den 12 juli 2005 i målet mellan Lidl Italia Srl och Comune di Arcole	6
2005/C 281/12	mål C-317/05: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Sozialgericht Köln av den 8 augusti 2005 i målet mellan G. Pohl-Boskamp GmbH & Co. KG och Gemeinsamer Bundesausschuss, intervenienter: 1. AOK-Bundesverband KdöR, 2. IKK-Bundesverband, 3. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestellten-Krankenkassen e.V., 6. AEV – Arbeiter-Ersatzkassen-Verband e.V., 7. Bundesknappschaft, 8. Seekrankenkasse, 9. Förbundsrepubliken Tyskland, företrädd av förbundsministeriet för hälsa och social trygghet	6
2005/C 281/13	mål C-325/05: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgericht Darmstadt av den 17 augusti 2005 i målet mellan Ismail Derin och Landkreis Darmstadt-Dieburg	7
2005/C 281/14	mål C-328/05 P: Överklagande, ingivet den 30 augusti 2005 av bolaget SGL Carbon AG av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (andra avdelningen) har meddelat den 15 juni 2005 i de förenade målen T-71/03, T-74/03, T-87/03 och T-91/03, Tokai m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission. Överklagandet avser mål T-91/03.	7
2005/C 281/15	mål C-332/05: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundessozialgericht av den 5 juli 2005 i målet mellan Aldo Celozzi och Innungskrankenkasse Baden-Württemberg	8
2005/C 281/16	mål C-337/05: Talan mot Republiken Italien väckt den 15 september 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission	9
2005/C 281/17	mål C-339/05: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landesgericht Innsbruck av den 22 juni 2005 i målet mellan Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols och Land Tirol	9

SV

Informationsnummer	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2005/C 281/18	mål C-341/05: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Arbetsdomstolen av den 15 september 2005 i målet Laval un Partneri Ltd mot Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avdelning 1 Byggettan, och Svenska Elektrikerförbundet	10
2005/C 281/19	mål C-342/05: Talan mot Republiken Finland väckt den 19 september 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission	10
2005/C 281/20	mål C-343/05: Talan mot Republiken Finland väckt den 19 september 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission	11
2005/C 281/21	mål C-344/05 P: Överklagande, ingivet den 21 september 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (ensamdomare) har meddelat den 12 juli 2005 i mål T-157/04: Joël De Bry mot Europeiska gemenskapernas kommission	11
2005/C 281/22	mål C-345/05: Talan mot Republiken Portugal väckt den 21 september 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission	12
2005/C 281/23	mål C-351/05: Talan mot Republiken Estland väckt den 22 september 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission	12
2005/C 281/24	mål C-352/05: Talan mot Republiken Grekland väckt den 22 september 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission	13
2005/C 281/25	mål C-353/05: Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 22 september 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission	13
2005/C 281/26	mål C-354/05: Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 22 september 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission	13
2005/C 281/27	mål C-357/05: Talan mot Konungariket Spanien väckt den 23 september 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission	14
2005/C 281/28	mål C-360/05: Talan mot Republiken Italien väckt den 23 september 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission	14
2005/C 281/29	mål C-362/05 P: Överklagande ingivet den 23 september 2005 av Jaques Wunenburger, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen, har meddelat den 5 juli 2005 i mål T-370/03: Jaques Wunenburger mot Europeiska gemenskapernas kommission	15
2005/C 281/30	mål C-365/05 P: Överklagande ingivet den 28 september 2005 av Dorte Schmidt-Brown, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (första avdelningen) har meddelat den 5 juli 2005 i mål T-387/02, Dorte Schmidt-Brown mot Europeiska gemenskapernas kommission	15

SV

(Fortsättning på nästa sida.)

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

2005/C 281/31 mål T-306/01: Förstainstansrättens dom av den 21 september 2005 – Yusuf och Al Barakaat International Foundation mot rådet och kommissionen (”Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder mot personer och enheter knutna till Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna – Gemenskapens behörighet – Frysning av penningmedel – Grundläggande rättigheter – Jus cogens – Domstolsprövning – Talan om ogiltigförklaring”) 17

2005/C 281/32 mål T-315/01: Förstainstansrättens dom av den 21 september 2005 – Kadi mot rådet och kommissionen (”Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder mot personer och enheter knutna till Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna – Gemenskapens behörighet – Frysning av penningmedel – Grundläggande rättigheter – Jus cogens – Domstolsprövning – Talan om ogiltigförklaring”) 17

2005/C 281/33 Mål T-218/02: Förstainstansrättens dom av den 29 september 2005 – Napoli Buzzanca mot kommissionen (Tjänstemän – Direktörstjänst – Förfarande för tillsättning av lediga tjänster – Beslut om avslag på ansökan om tjänst – Motivering) 18

2005/C 281/34 mål T-26/03: Förstainstansrättens dom den 27 september – GeoLogistics mot kommissionen (Tullunion – Externa gemenskapstransiteringar – Nötkött som skall exporteras till Marocko – Bedrägeri – Ansökan om eftergift av importtullar – Artikel 239 i förordning (EEG) nr 2913/92 – Artikel 905 i förordning (EEG) nr 2454/93 – Skälighetsklausul – En särskild situation föreligger – Varken bedrägeri eller klar försumlighet) 19

2005/C 281/35 Mål T-101/03: Förstainstansrättens dom av den 22 september 2005 – Suproco NV mot Europeiska gemenskapernas kommission (”Associeringssystemen för de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) – Socker som inte kommer från ULT – Ansökan om undantag från ursprungsreglerna – Avslag på ansökan om undantag – Motiveringsskyldighet”) 19

2005/C 281/36 Mål T-130/03: Förstainstansrättens dom av den 22 september 2005 – Alcon Inc. mot harmoniseringsbyrån (Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – Äldre nationellt ordmärke TRIVASTAN – Ansökan om gemenskapsordmärket TRAVATAN – Relativt registreringshinder – Förväxlingsrisk – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94) 20

2005/C 281/37 Mål T-132/03: Förstainstansrättens dom av den 15 september 2005 – Paola Casini mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän vid kommissionen – Befordran – 2002 års befordringsomgång – Inte uppförda på förteckningen över vilka tjänstemän som befordrats till lönegrad A6 – Motiveringsskyldighet – Jämförande bedömning av meriter – Uppenbart oriktig bedömning – Bevisvärde av yttranden i efterhand av anställda vid personalavdelningen – Talan om ogiltigförklaring – Talan om skadestånd”) 20

2005/C 281/38 Mål T-195/03: Förstainstansrättens dom av den 29 september 2005 – Thommes mot kommissionen (Tillfälligt anställda – Bosättningsbidrag – Byte av anställningsort – Vägran att erkänna familjens bosättning – Återkrav av belopp som utbetalats utan grund) 21

2005/C 281/39 Mål T-320/03: Förstainstansrättens dom av den 15 september 2005 – Citicorp mot harmoniseringsbyrån (”Gemenskapsvarumärke – Ordmärket LIVE RICHLY – Absoluta registreringshinder – Särskiljningsförmåga – Artikel 7.1 b i förordning nr 40/94 – Rätten att yttra sig – Artikel 73 i förordning nr 40/94”) 21

SV

Informationsnummer	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida

2005/C 281/40	mål T-123/04: Förstainstansrättens dom av den 27 september 2005 – Cargo Partner AG mot harmoniseringsbyrån ("Gemenskapsvarumärke – Ordmärket CARGO PARTNER – Absoluta registreringshinder – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 – Avsaknad av särskiljningsförmåga")	21
2005/C 281/41	mål T-306/04: Förstainstansrättens dom av den 15 september 2005 – Luxem mot kommissionen ("Tjänstemän – Rekrytering – Vägran att tillsätta en godkänd sökande som inte uppfyller villkoren för deltagande i uttagningsprovet")	22
2005/C 281/42	mål T-87/05: Förstainstansrättens dom av den 21 september 2005 – EDP mot Europeiska gemenskapernas kommission (Konkurrens – Koncentration – Förordning (EEG) nr 4064/89 – Beslut om att en koncentration är oförenlig med den gemensamma marknaden – De portugisiska marknaderna för elektricitet och gas – EDP:s och Enis förvärv av GDP – Direktiv 2003/55/EG – Liberalisering av marknaderna för gas – Åtaganden)	22
2005/C 281/43	mål T-302/05: Talan väckt den 2 augusti 2005 – Torijano Montero mot Europeiska unionens råd	23
2005/C 281/44	Mål T-314/05: Talan väckt den 10 augusti 2005 – Eva Arko (Bryssel, Belgien) och 28 andra sökande mot Europeiska gemenskapernas kommission	23
2005/C 281/45	mål T-315/05: Talan väckt den 11 augusti 2005 – ADOMEX International B.V. mot kommissionen	24
2005/C 281/46	Mål T-318/05: Talan väckt den 17 augusti 2005 – De Geest mot rådet	25
2005/C 281/47	Mål T-320/05: Talan väckt den 23 augusti 2005 – Maccanti mot Europeiska ekonomiska och sociala kommittén	25
2005/C 281/48	Mål T-322/05: Talan väckt den 18 augusti 2005 – Carsten Brinkmann mot harmoniseringsbyrån	26
2005/C 281/49	Mål T-323/05: Talan väckt den 24 augusti 2005 – The Coffee Store GmbH mot harmoniseringsbyrån	26
2005/C 281/50	Mål T-326/05: Talan väckt den 29 augusti 2005 – Matthias Rath mot harmoniseringsbyrån	27
2005/C 281/51	Mål T-327/05: Talan väckt den 11 augusti 2005 – Thierry mot kommissionen	27
2005/C 281/52	Mål T-328/05: Talan väckt den 26 augusti 2005 – Apple Computer mot harmoniseringsbyrån	28
2005/C 281/53	Mål T-331/05: Talan väckt den 1 september 2005 – Inter IKEA Systems B.V. mot harmoniseringsbyrån	28
2005/C 281/54	Mål T-333/05: Talan väckt den 29 augusti 2005 – Ezerniece Liljeberg m.fl. mot kommissionen	29
2005/C 281/55	mål T-334/05: Talan väckt den 29 augusti 2005 – Wineke Neirinck mot Europeiska gemenskapernas kommission	29
2005/C 281/56	Mål T-344/05: Talan väckt den 13 september 2005 – Republiken Grekland mot kommissionen	30
2005/C 281/57	Mål T-348/05: Talan väckt den 14 september 2005 – JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat mot Europeiska unionens råd	31
2005/C 281/58	Mål T-350/05: Talan väckt den 16 september 2005 – Republiken Finland mot Europeiska gemenskapernas kommission	32

SV

(Fortsättning på nästa sida.)

Informationsnummer	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2005/C 281/59	mål T-353/05: Talan väckt den 20 september 2005 – Kubanski mot Europeiska gemenskapernas kommission	32
2005/C 281/60	Mål T-357/05: Talan väckt den 19 september 2005 – Generalitat Valenciana mot Europeiska gemenskapernas kommission	33
2005/C 281/61	Mål T-274/00: Förstainstansrättens beslut av den 12 september 2005 — Comitato "Venezia vuole vivere" mot Kommissionen	34
2005/C 281/62	Mål T-76/05: Förstainstansrättens beslut av den 13 september 2005 — Scotto mot Kommissionen	34

II *Förberedande rättsakter*

. . . . . .

III *Upplysningar*

2005/C 281/63	Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning* EUT C 271, 29.10.2005	35

SV

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

Val av avdelningsordförande

(2005/C 281/01)

Domarna vid EG-domstolen har vid sammanträde den 6 oktober 2005 med stöd av artikel 10.1 andra stycket i domstolens rättegångsregler valt Konrad Schiemann till ordförande på fjärde avdelningen, Jerzy Makarczyk till ordförande på femte avdelningen och Jirí Malenovský till ordförande på sjätte avdelningen, för en period av ett år som löper ut den 6 oktober 2006.

Avdelningarna skall ah följande sammansättningar:

Första avdelningen

Peter Jann, ordförande

Domarna Konrad Schiemann, Ninon Colneric, José Narciso da Cunha Rodrigues, Koen Lenaerts, Endre Juhász, Marko Ilešič och Egils Levits

Andra avdelningen

Christiaan Willem Anton Timmermans, ordförande

Domarna Jerzy Makarczyk, Claus Christian Gulmann, Romain Schintgen, Rosario Silva de Lapuerta, Pranas Kūris, George Arestis och Ján Klučka

Tredje avdelningen

Allan Rosas, ordförande

Domarna Jirí Malenovský, Antonio La Pergola, Jean-Pierre Puissochet, Stig von Bahr, Anthony Borg Barthet, Uno Lõhmus och Aindrias Ó Caoimh

Fjärde avdelningen

Konrad Schiemann, ordförande

Domarna Ninon Colneric, José Narciso da Cunha Rodrigues, Koen Lenaerts, Endre Juhász, Marko Ilešič och Egils Levits

Femte avdelningen

Jerzy Makarczyk, ordförande

Domarna Claus Christian Gulmann, Romain Schintgen, Rosario Silva de Lapuerta, Pranas Kūris, George Arestis och Ján Klučka

Sjätte avdelningen

Jirí Malenovský, ordförande

Domarna Antonio La Pergola, Jean-Pierre Puissochet, Stig von Bahr, Anthony Borg Barthet, Uno Lõhmus och Aindrias Ó Caoimh.

Listor som används vid fastställandet av sammansättningen av domstolens fjärde, femte och sjätte avdelningar från och med den 11 oktober 2005

(2005/C 281/02)

Domstolen har vid sitt sammanträde den 11 oktober fastställt de listor som avses i artikel 11c andra stycket i rättegångsreglerna, för sammansättning av de avdelningar som består av tre domare, enligt följande:

Fjärde avdelningen

Ninon Colneric

José Narciso da Cunha Rodrigues

Koen Lenaerts

Endre Juhász

Marko Ilešič

Egils Levits

Femte avdelningen

Claus Christian Gulmann

Romain Schintgen

Rosario Silva de Lapuerta

Pranas Kūris

George Arestis

Ján Klučka

Sjätte avdelningen

Antonio La Pergola

Jean-Pierre Puissochet

Stig von Bahr

Anthony Borg Barthet

Uno Lõhmus

Aindrias Ó Caoimh

Utseende av förste generaladvokat

(2005/C 281/03)

EG-domstolen har med stöd av artikel 10.1 tredje stycket i rättegångsreglerna för en period av ett år med början den 7 oktober 2005 utsett Christine Stix-Hackl till förste generaladvokat.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 2 juni 2005

i mål C-282/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland ([1])

(Fördragsbrott — Förorening av vatten — Direktiv 76/464/EEG)

(2005/C 281/04)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål C-282/02, angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 31 juli 2002, **Europeiska gemenskapernas kommission** (ombud: M. Shotter) mot **Irland** (ombud: D. J. O'Hagan, biträdd av A. M. Collins, BL), har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna R. Silva de Lapuerta (referent), C. Gulmann, J. Makarczyk och P. Kūris, generaladvokat: M. Poiares Maduro, justitiesekreterare: R. Grass, den 2 juni 2005 meddelat en dom där domslutet har följande lydelse:

1. *Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 7 i rådets direktiv 76/464/EEG av den 4 maj 1976 om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö, genom att inte vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att detta direktiv införlivas och tillämpas på ett korrekt sätt.*

2. *Talan ogillas i övrigt.*

3. *Irland skall ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EGT C 261, 26.10.2002.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 8 september 2005

i mål C-191/03 (begäran om förhandsavgörande från Labour Court): North Western Health Board mot Margaret McKenna ([1])

(Lika lön för manliga och kvinnliga arbetstagare — Sjukdom som har uppkommit före mammaledigheten — Graviditetsrelaterad sjukdom — Omfattas av allmänna sjukskrivningsregler — Inverkan på ersättningen — Avräkning av sjukfrånvaro från det totala antalet sjukdagar med ersättning under en viss period)

(2005/C 281/05)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål C-191/03, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställts av Labour Court (Irland), genom beslut av den 14 april 2003, som inkom till domstolen den 12 maj 2003, i målet **North Western Health Board** mot **Margaret McKenna**, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann (referent) och R. Schintgen, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett, den 8 september 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

1. *Sjukskrivningsregler enligt vilka kvinnliga arbetstagare som lider av en graviditetsrelaterad sjukdom och andra arbetstagare som lider av en sjukdom som inte har samband med graviditet behandlas på samma sätt omfattas av artikel 141 EG och rådets direktiv 75/117/EEG av den 10 februari 1975 om tillnärmningen av medlemsstaternas lagar om tillämpningen av principen om lika lön för kvinnor och män.*

2. *Artikel 141 EG och direktiv 75/117 skall tolkas så att följande inte utgör könsdiskriminering:*

— *en bestämmelse i sjukskrivningsregler enligt vilken ersättningen sänks när frånvaron överskrider en viss gräns, såväl vad beträffar kvinnliga arbetstagare som på grund av en graviditetsrelaterad sjukdom är frånvarande före en mammaledighet, som vad beträffar manliga arbetstagare som är frånvarande på grund av varje annan sjukdom, under förutsättning dels att kvinnliga arbetstagare behandlas på samma sätt som manliga arbetstagare som är frånvarande på grund av sjukdom, dels att den utbetalda ersättningen inte är så låg att syftet att skydda gravida arbetstagare äventyras,*

— *en bestämmelse i sjukskrivningsregler enligt vilken sjukfrånvaro skall räknas av från det totala antalet sjukdagar med ersättning som en arbetstagare har rätt till under en viss period, oavsett om sjukdomen är graviditetsrelaterad eller ej, under förutsättning att avräkningen av frånvaro på grund av graviditetsrelaterad sjukdom inte har den effekten att den kvinnliga arbetstagaren under den frånvaro som räknas av efter mammaledigheten erhåller ersättning som är lägre än det minimibelopp som hon hade rätt till under den sjukdom som uppkom under graviditeten.*

(1) EUT C 158, 5.7.2003.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 8 september 2005

i mål C-512/03 (begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof te 's-Hertogenbosch): J.E.J. Blanckaert mot Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen (1)

(Direkta skatter — Skatt på inkomst av kapital — Skatteavtal — Skattelättnad förbehållen personer som omfattas av det nationella socialförsäkringssystemet)

(2005/C 281/06)

(Rättegångsspråk: nederländska)

I mål C-512/03 angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställts av Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Nederländerna), genom beslut av den 4 december 2003, som inkom till domstolen den 8 december 2003, i målet **J.E.J. Blanckaert** mot **Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen**, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av ordföranden på fjärde avdelningen K. Lenaerts (referent), tillförordnad ordförande på första avdelningen, samt domarna N. Colneric, K. Schiemann, E. Juhász och M. Ilešič, generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett, den 8 september 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

Artiklarna 56 EG och 58 EG skall tolkas så att de inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, enligt vilken en i landet bosatt skattskyldig person, som i denna medlemsstat endast uppbär inkomst av kapital och som inte omfattas av socialförsäkringssystemet i nämnda medlemsstat, inte har rätt till skattelättnader med grund i socialförsäkringssystemet, medan en i landet bosatt skattskyldig person som omfattas av socialförsäkringssystemet har rätt till sådana skattelättnader vid beräkningen av dennes beskattningsbara inkomst, även om denna person endast uppbär samma slags inkomst och inte erlägger några socialförsäkringsavgifter.

(1) EUT C 47, 21.2.2004.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 15 september 2005

i mål C-140/04 (begäran om förhandsavgörande från Hof van beroep te Antwerpen): United Antwerp Maritime Agencies NV mot Belgische Staat och Seaport Terminals NV mot Belgische Staat och United Antwerp Maritime Agencies NV (1)

(Tullunion — Uppkomst av en tullskuld vid import — Varor i tillfällig förvaring — Undandragande av varor från tullövervakning — Gäldenär för tullskulden)

(2005/C 281/07)

(Rättegångsspråk: nederländska)

I mål C-140/04, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställts av Hof van beroep te Antwerpen (Belgien), genom beslut av den 11 mars 2004 som inkom till domstolen den 16 mars 2004, i målet United Antwerp Maritime Agencies NV mot Belgische Staat och

Seaport Terminals NV mot Belgische Staat och United Antwerp Maritime Agencies NV, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann, samt domarna K. Lenaerts, J.N. Cunha Rodrigues (referent), E. Juhász och M. Ilešič, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.M. Ferreira, den 15 september 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

Artikel 203.3 fjärde strecksatsen i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen skall tolkas på så sätt att "den person som skall uppfylla de förpliktelser som är förenade med tillfällig förvaring av varorna" är den person som innehar varorna för att flytta eller lagra dem efter det att de har lossats.

(1) EUT C 106, 30.4.2004.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

den 8 september 2005

i mål C-303/04 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Voghera): Lidl Italia Srl mot Comune di Stradella (1)

(Tekniska standarder och föreskrifter — Direktiv 98/34/EG — Begreppet teknisk föreskrift — Biologiskt icke nedbrytbara bomullspinnar)

(2005/C 281/08)

(Rättegångsspråk: italienska)

I mål C-303/04, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställts av Tribunale di Voghera (Italien), genom beslut av den 1 juli 2004, som inkom till domstolen den 16 juli 2004, i målet **Lidl Italia Srl** mot **Comune di Stradella**, har domstolen (femte avdelningen) sammansatt av avdelningsordföranden R. Silva de Lapuerta samt domarna C. Gulmann (referent) och J. Klučka, generaladvokat: J. Kokott, justitiesekreterare: R. Grass, den 8 september 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

1. *Artikel 1.11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/48/EG av den 20 juli 1998, skall tolkas på så sätt att en nationell bestämmelse, såsom artikel 19 i lag nr 93 av den 23 mars 2001, om miljön, utgör en teknisk föreskrift, eftersom den innehåller ett förbud mot saluföring av bomullspinnar som inte är tillverkade av biologiskt nedbrytbart material i enlighet med en nationell standard.*

2. *Artikel 8.1 första stycket i direktiv 98/34, i dess lydelse enligt direktiv 98/48, skall tolkas på så sätt att en nationell bestämmelse som utgör en teknisk föreskrift, såsom artikel 19 i lag nr 93 av den 23 mars 2001, skall anmälas till Europeiska gemenskapernas kommission innan den antas.*

3. *Artikel 8.1 första stycket i direktiv 98/34, i dess ändrade lydelse enligt direktiv 98/48, skall tolkas på så sätt att det ankommer på den nationella domstolen att underlåta att tillämpa en nationell bestämmelse som utgör en teknisk föreskrift, såsom artikel 19 i lag nr 93/2001 av den 23 mars 2001, när bestämmelsen inte anmälts till Europeiska gemenskapernas kommission innan den antogs.*

(1) EUT C 228, 11.9.2004.

Överklagande, ingivet den 8 juni 2005 i mål T-315/03 av Hans-Peter Wilfer, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 28 juli 2005 i mål T-315/03: Hans-Peter Wilfer mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(mål C-301/05 P)

(2005/C 281/09)

(rättegångsspråk: tyska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 28 juli 2005 (telefax av den 27 juli 2005) överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 8 juni 2005 i mål T-315/03: Hans-Peter Wilfer mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Klaganden företräds av A. Kockläuner, Rechtsanwalt, Kanzlei Meissner, Bolte & Partner, Widenmayerstrasse 48, D-80538, München.

Klaganden yrkar att domstolen skall

1. ogiltigförklara den första punkten i domslutet i förstainstansrättens dom av den 8 juni 2005 i mål T-315/03 (1) i sin helhet och ändra andra och tredje punkten i domslutet i domen på så sätt att harmoniseringsbyrån förpliktas att bära hela sin rättegångskostnad och ersätta klagandens samtliga rättegångskostnader.

2. förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna avseende det fortsatta förfarandet.

Grunder och huvudargument

Klaganden har till stöd för sitt överklagande av nämnda dom åberopat dels förfarandefel, dels att förstainstansrätten har åsidosatt gemenskapsrätten.

1. Enligt klaganden har förstainstansrätten – avseende frågan huruvida och i vilken mån klaganden kan företrädas av en patentrådgivare (Patentanwalt) – tolkat artikel 19 i domstolens stadga på ett felaktigt sätt. Enligt denna bestämmelse skall med "advokat" (Anwalt) även förstås patentrådgivare (Patentanwalt), i den mån dessa enligt sin rättsordning är berättigade att företräda en part vid domstol och i den mån de enligt sin rättsordning har en ställning som till följd av de rättigheter och skyldigheter som de tilldelats är jämförbar med den som en advokat (Rechtanwalt) har.

2. Enligt klaganden har förstainstansrätten – vid bedömningen av frågan huruvida och i vilken mån registreringsintyget för det amerikanska varumärket ROCKBASS nr 76/302 601 och klagandens inlaga med nya argument och bevisomständigheter skulle tas i beaktande inom ramen för förevarande förfarande – både åsidosatt principen om prövning på eget initiativ som anges i artikel 74 i förordning nr 40/94 och gjort sig skyldig till felaktig tillämpning av artikel 7.1 b och c i denna förordning.

3. Klaganden har påpekat att vad beträffar innebörden och den grammatiska strukturen av beteckningen ROCKBASS har förstainstansrätten förvanskat och förvrängt de åberopade omständigheterna. Förstainstansrätten har inte beaktat att den ifrågavarande beteckningen ROCBASS är väldigt komplicerad och har inte heller tagit hänsyn till att den ifrågavarande beteckningen möjliggör många olika grammatiska kombinationer. Förstainstansrätten har inte motiverat dessa förvanskningar av omständigheterna och har därför dessutom åsidosatt sin motiveringsskyldighet.

4. Klaganden har gjort gällande att förstainstansrätten har förvanskat och förvrängt de omständigheter som åberopats angående självständig användning av varor i klasserna 9 och 18 i förhållande till de aktuella varorna i klass 15 och har inte i detta avseende angett någon förståelig motivering. Den har även i detta hänseende åsidosatt sin motiveringsskyldighet.

5. Enligt klaganden har förstainstansrätten – vad beträffar frågan huruvida varumärket ROCKBASS som registreringsansökan avser är direkt beskrivande för samtliga varor som avses i registreringsansökan – gjort en felaktig tillämpning av artikel 7.1 c i förordning nr 40/94. Den har således felaktigt grundat sig på hur en partisk genomsnittlig konsument uppfattar varumärket i stället för att beakta hur en genomsnittlig konsument som inte är partisk uppfattar varumärket – och har vid bedömningen av denna fråga endast grundat sig på oväsentliga och, ur den relevanta målgruppens synvinkel, avlägsna kännetecken.

([1]) EUT C 193, s. 26.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie av den 22 juni 2005 i målet mellan Maciej Brzeziński och chefen för tullmyndigheten i Warszawa

(mål C-313/05)

(2005/C 281/10)

(Rättegångsspråk: polska)

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, begär genom beslut av den 22 juni 2005, som inkom till domstolens kansli den 9 augusti 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Maciej Brzeziński och chefen för tullmyndigheten i Warszawa beträffande följande frågor:

1) Utgör artikel 25 EG, enligt vilken tullar på import och export samt avgifter med motsvarande verkan skall vara förbjudna mellan medlemsstaterna, hinder för att en medlemsstat tillämpar artikel 80 i lagen av den 23 januari 2004 om accis (Dz.U. [Republiken Polens officiella tidning] nr 29, pos. 257 i ändrad lydelse), enligt vilken accis skall erläggas beträffande motorfordon som inte har registrerats i Polen i enlighet med tillämpliga vägtrafikbestämmelser, när accis uppbärs vid varje förvärv av ett motorfordon, oberoende av var motorfordonet befann sig före den första registreringen i Polen?

2) Innebär artikel 90 första stycket EG, enligt vilken ingen medlemsstat, direkt eller indirekt, på varor från andra medlemsstater skall lägga interna skatter eller avgifter, av vilket slag de än är, som är högre än de skatter eller avgifter som direkt eller indirekt läggs på liknande inhemska varor, att en medlemsstat har rätt att uppbära accis avseende begagnade motorfordon som har förts in från andra medlemsstater, samtidigt som en sådan skatt inte uppbärs vid försäljning av begagnade motorfordon som redan registrerats i Polen, när accis enligt artikel 80 i den polska lagen om accis påförs avseende alla motorfordon som inte registrerats i Polen?

3) Innebär artikel 90 andra stycket EG, enligt vilken ingen medlemsstat på varor från andra medlemsstater skall lägga sådana interna skatter eller avgifter som är av sådan art att de indirekt skyddar andra varor, att en medlemsstat har rätt att uppbära accis på begagnade motorfordon som förts in från en annan medlemsstat med en procentsats som fastställs på grundval av fordonets ålder och cylindervolym och som anges i de polska genomförandebestämmelserna (7 § i finansministerns förordning av den 22 april 2004 om sänkning av accissatser – Dz. U. nr 87, pos. 825 i ändrad lydelse), när skatt beräknas på ett likartat sätt vid försäljning av begagnade motorfordon i Polen innan de registreras där och denna skatt därefter påverkar priset på det ifrågavarande motorfordonet vid en senare försäljning?

4) Innebär artikel 28 EG, enligt vilken kvantitativa importrestriktioner samt åtgärder med motsvarande verkan skall vara förbjudna mellan medlemsstaterna, med beaktande av artikel 3.3 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, enligt vilken medlemsstaterna skall behålla rätten att införa eller bibehålla skatter som påförs andra varor än de som är förtecknade i artikel 3.1 i samma direktiv, dock endast under förutsättning att dessa skatter inte leder till gränsformaliteter i handeln mellan medlemsstater, ett förbud för en medlemsstat att tillämpa artikel 81 i den polska lagen om accis, enligt vilken de som gör ett gemenskapsinternt förvärv av ett motorfordon som inte registrerats i Polen i enlighet med tillämpliga vägtrafikbestämmelser är skyldiga att vid import till Polen inom fem dagar från det att det gemenskapsinterna förvärvet gjorts inge en förenklad deklaration till chefen för tullmyndigheten?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Ufficio del Giudice di pace di Monselice av den 12 juli 2005 i målet mellan Lidl Italia Srl och Comune di Arcole

(mål C-315/05)

(2005/C 281/11)

(Rättegångsspråk: italienska)

Ufficio del Giudice di pace di Monselice, begär genom beslut av den 12 juli 2005, som inkom till domstolens kansli den 12 augusti 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Lidl Italia Srl och Comune di Arcole beträffande följande frågor:

1) Skall de skyldigheter som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG ([1]) av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel, med avseende på färdigförpackade livsmedel i den mening som avses i artikel 1 i direktiv 2000/13/EG, och särskilt de skyldigheter som föreskrivs i artiklarna 2, 3 och 12 tolkas så att de endast åligger tillverkare av färdigförpackade livsmedel?

2) Skall, för det fall den första frågan besvaras jakande, artiklarna 2, 3 och 12 i direktiv 2000/13/EG tolkas så att det är uteslutet att den återförsäljare som i en medlemsstat saluför ett färdigförpackat livsmedel (såsom det definierats i artikel 1 i direktiv 2000/13/EG) från en näringsidkare i en annan medlemsstat, kan hållas ansvarig för ett åsidosättande som konstaterats av en offentlig myndighet och som innebär att det föreligger en skillnad mellan [ett livsmedels faktiska innehåll] (i förevarande fall alkoholmängden) och de uppgifter tillverkaren angett i märkningen av det färdigförpackade livsmedlet, och kan bli föremål för en sanktionsåtgärd trots att denne återförsäljare endast saluför livsmedlet såsom det levererats av tillverkaren?

([1]) EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Sozialgericht Köln av den 8 augusti 2005 i målet mellan G. Pohl-Boskamp GmbH & Co. KG och Gemeinsamer Bundesausschuss, intervenienter: 1. AOK-Bundesverband KdöR, 2. IKK-Bundesverband, 3. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestellten-Krankenkassen e.V., 6. AEV – Arbeiter-Ersatzkassen-Verband e.V., 7. Bundesknappschaft, 8. Seekrankenkasse, 9. Förbundsrepubliken Tyskland, företrädd av förbundsministeriet för hälsa och social trygghet

(mål C-317/05)

(2005/C 281/12)

(Rättegångsspråk: tyska)

Sozialgericht Köln, Tyskland, begär genom beslut av den 8 augusti 2005, som inkom till domstolens kansli den 17 augusti 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan G. Pohl-Boskamp GmbH & Co. KG och Gemeinsamer Bundesausschuss, intervenienter:

1. AOK-Bundesverband KdöR, 2. IKK-Bundesverband, 3. Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 4. Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5. Verband der Angestellten-Krankenkassen e.V., 6. AEV – Arbeiter-Ersatzkassen-Verband e.V., 7. Bundesknappschaft, 8. Seekrankenkasse, 9. Förbundsrepubliken Tyskland, företrädd av förbundsministeriet för hälsa och social trygghet, beträffande följande frågor:

1) Skall rådets direktiv 89/105/EEG ([1]) av den 21 december 1988 om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen (insynsdirektivet) tolkas på så sätt att det utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken ett organ som tillhör det nationella hälso- och sjukvårdssystemet, efter det att icke receptbelagda läkemedel uteslutits från ersättning från detta system, kan utfärda bestämmelser enligt vilka medicinska substanser kan undantas från denna uteslutning, utan att det föreskrivs något förfarande i enlighet med artikel 6.1 andra meningen och 6.2 i insynsdirektivet?

2) Skall direktiv 89/105/EEG av den 21 december 1988 tolkas på så sätt att det ger tillverkarna av de i punkt 1 i detta beslut angivna läkemedlen en subjektiv rättighet enligt offentlig rätt, bland annat att erhålla ett motiverat beslut med överklagandehänvisning avseende upptagandet av deras läkemedel på en förteckning av ovan angiven art, även om den nationella lagstiftningen inte innehåller bestämmelser om vare sig ett vederbörligt beslutsförfarande eller ett överklagandeförfarande i detta avseende?

([1]) EGT L 40, s. 8; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 45.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgericht Darmstadt av den 17 augusti 2005 i målet mellan Ismail Derin och Landkreis Darmstadt-Dieburg

(mål C-325/05)

(2005/C 281/13)

(Rättegångsspråk: tyska)

Verwaltungsgericht Darmstadt begär genom beslut av den 17 augusti 2005, som inkom till domstolens kansli den 26 augusti 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Ismail Derin och Landkreis Darmstadt-Dieburg beträffande följande frågor:

1) Förlorar en turkisk medborgare, vilken som barn i syfte att förena familjen flyttade till sina i Förbundsrepubliken Tyskland som arbetstagare verksamma föräldrar, sin från rätten att anta erbjudanden om anställning enligt artikel 7 första stycket andra strecksatsen i associeringsrådets beslut nr 1/80 mellan EEG och Turkiet (nedan kallat beslut nr 1/80) härledda uppehållsrätt – förutom i de fall som avses i artikel 14 i beslut nr 1/80 eller när den turkiska medborgaren har lämnat värdmedlemsstaten för en avsevärd period utan legitima skäl – även när denna efter att ha fyllt 21 år inte längre bor tillsammans med sina föräldrar och inte försörjs av dem?

För det fall den första frågan besvaras jakande:

2) Åtnjuter denna turkiska medborgare, trots att han förlorat sin rättsliga status enligt artikel 7 första stycket andra strecksatsen i beslut nr 1/80, det särskilda skydd mot utvisning som avses i artikel 14 i beslut nr 1/80, om han efter det att han flyttat från sina föräldrar arbetat oregelbundet som anställd, utan att i egenskap av arbetstagare uppnå en självständig rättslig status enligt artikel 6.1 i beslut nr 1/80, och under flera års tid uteslutande bedrivit verksamhet som egen företagare.

Överklagande, ingivet den 30 augusti 2005 av bolaget SGL Carbon AG av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (andra avdelningen) har meddelat den 15 juni 2005 i de förenade målen T-71/03, T-74/03, T-87/03 och T-91/03, Tokai m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission. Överklagandet avser mål T-91/03.

(mål C-328/05 P)

(2005/C 281/14)

(Rättegångsspråk: tyska)

SGL Carbon AG har den 30 augusti 2005 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (andra avdelningen) har meddelat den 15 juni 2005 i de förenade målen T-71/03, T-74/03, T-87/03 och T-91/03, Tokai m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission. Överklagandet avser mål T-91/03. Klaganden företräds av Dr. Martin Klusmann och Dr. Frederik Wiemer, Rechtsanwälte, från Freshfields Bruckhaus Deringer, Feldmühleplatz 1, DE- 40008 Düsseldorf.

Klaganden yrkar att domstolen skall

— delvis upphäva den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt meddelade den 15 juni 2005 i de förenade målen T-71/03, T-74/03, T-87/03 och T-91/03 ([1]) i den del klagandens talan i mål T-91/03, som riktats mot kommissionens beslut K(2002)5083, slutlig, av den 17 december 2002 angående ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget, ogillats, med förbehåll för de yrkanden som framställdes i första instans,

— i andra hand göra en lämplig nedsättning av de böter som klaganden påfördes genom artikel 3 i beslutet av den 17 december 2002 samt av den fastställda dröjsmålsräntan och räntan med anledning av förfarandet,

— förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Klaganden har till stöd för sitt överklagande av förstainstansrättens dom gjort gällande att förstainstansrätten tillämpat formföreskrifter felaktigt och åsidosatt gemenskapsrätten.

1. Klaganden har gjort gällande att enligt principen *non bis in idem*, som gäller i såväl medlemsstaternas rättsordningar som gemenskapen och som även tillämpas i förhållande till tredjeland, borde förstainstansrätten ha beaktat de sanktionsåtgärder som vidtagits mot klaganden i Förenade staterna. En underlåtelse att beakta den föregående åtgärden i utlandet utgör ett åsidosättande av denna princip och därigenom saknar böterna ett sakligt berättigande, vilket innebär att förstainstansrätten och kommissionen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att överskrida sitt utrymme för skönsmässig bedömning.

2. Höjningen av böternas grundbelopp med 35 procent med anledning av en påstådd ensam Ringleader-ställning saknar grund, eftersom de ostridiga omständigheterna och förstainstansrättens motsägelsefulla fastställelse av de faktiska omständigheterna inte kan läggas till grund för detta. Eftersom det av kommissionens anmärkningar uppenbarligen inte framgår att kommissionen påstått att klaganden ensam hade en ledande ställning, har förstainstansrätten åsidosatt principen om rätten att yttra sig.

3. Förstainstansrätten har faktiskt inte besvarat klagandens argument att rätten till försvar på ett irreparabelt sätt åsidosatts på grund av de otillräckliga språkkunskaperna hos medlemmarna i kommissionens Case Team, trots att klaganden härvid anfört argument och bevisning i sak.

4. Klagandens samarbete i utredningen har undervärderats. Eftersom klagandens samarbete måste vara minst lika mycket värt som övriga deltagare, har klaganden diskriminerats på grund av att klaganden erhållit en väsentligt mindre nedsättning av böterna jämfört med övriga deltagare.

5. De påförda böterna är oproportionerligt höga, eftersom klagandens bristande prestationsförmåga vid beslutstillfället inte har beaktats. Kommissionen och förstainstansrätten borde inte ha utgått ifrån att den ekonomiska prestationsförmågan vid straffvärderingen i allmänhet inte skall beaktas. De måste i varje enskilt fall pröva huruvida den ifrågavarande sanktionsåtgärden är ekonomiskt kännbar.

6. Slutligen är även den fastställda räntan felaktig. Den synnerligen höga räntan med anledning av förfarandet utgör ett särskilt tilläggsstraff som saknar rättsligt stöd.

([1]) EGT C 205, 20.8.2005.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundessozialgericht av den 5 juli 2005 i målet mellan Aldo Celozzi och Innungskrankenkasse Baden-Württemberg

(mål C-332/05)

(2005/C 281/15)

(Rättegångsspråk: tyska)

Bundessozialgericht (Tyskland) begär genom beslut av den 5 juli 2005, som inkom till domstolens kansli den 12 september 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Aldo Celozzi och Innungskrankenkasse Baden-Württemberg beträffande följande fråga:

Är det förenligt med bestämmelserna i den primära och/eller den sekundära gemenskapsrätten (särskilt artikel 39 EG (tidigare artikel 48 i EG fördraget), artiklarna 3.1 och 23.3 i förordning 1408/71 och artikel 7.2 i förordning 1612/68 ([1])) att en gift i Tyskland verksam migrerande arbetstagare, vars maka är bosatt i en annan medlemsstat, beviljas sjukersättning som baseras på hans nettolön, vilken grundas på den skatteklass som arbetstagaren omfattas av enligt skattsedeln, utan att hänsyn tas till en senare retroaktiv ändring av skattemässiga kriterier som är hänförliga till hans civilstånd, vilken är till hans fördel?

([1]) EGT L 257, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33.

Talan mot Republiken Italien väckt den 15 september 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-337/05)

(2005/C 281/16)

(Rättegångsspråk: italienska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 15 september 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av D. Recchia och X. Lewis, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiven 93/36/EEG, ([1]) 77/62/EEG, ([2]) 80/767/EEG ([3]) och 88/295/EEG, ([4]) genom att den italienska regeringen, och i synnerhet inrikesministeriet, försvarsministeriet, ekonomi- och finansministeriet, jordbruks- och skogsministeriet, infrastruktur- och transportministeriet samt avdelningen för civilförsvarsfrågor vid premiärministerns kansli har infört som praxis – vilken förekommer sedan länge och fortfarande följs – att direkt tilldela kontrakt för inköp av helikoptrar av märket "Agusta" och "Agusta Bell" till företaget Agusta för att tillgodose behoven inom brandkårens militära förband, militärpolisen, den statliga skogsbevakningsmyndigheten, kustbevakningen, finanspolisen och den statliga polisen samt avdelningen för civilförsvarsfrågor, utan att tillämpa något upphandlingsförfarande, och särskilt genom att inte följa de förfaranden som föreskrivs i direktiv 93/36/EEG och dessförinnan i direktiven 77/62/EEG, 80/767/EEG och 88/295/EEG, och

— förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Italiens regering, och i synnerhet inrikesministeriet, försvarsministeriet, ekonomi- och finansministeriet, jordbruks- och skogsministeriet, infrastruktur- och transportministeriet samt avdelningen för civilförsvarsfrågor vid premiärministerns kansli har infört som praxis – vilken förekommer sedan länge och fortfarande följs – att direkt tilldela kontrakt för inköp av helikoptrar av märket "Agusta" och "Agusta Bell" till företaget Agusta för att tillgodose behoven inom brandkårens militära förband, militärpolisen, den statliga skogsbevakningsmyndigheten, kustbevakningen, finanspolisen och den statliga polisen samt avdelningen för civilförsvarsfrågor vid premiärministerns kansli, utan att tillämpa något upphandlingsförfarande, och särskilt genom att inte följa de förfaranden som föreskrivs i direktiv 93/36/EEG och dessförinnan i direktiven 77/62/EEG, 80/767/EEG och 88/295/EEG. Republiken Italien har därigenom underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt ovannämnda direktiv.

Till följd av ett klagomål har kommissionen erhållit uppgifter som visar att den italienska regeringen sedan länge tillämpar denna praxis.

Kommissionen hävdar att denna praxis står i strid med ovannämnda direktiv om offentlig upphandling av varor, eftersom inget av villkoren för att kunna tillämpa ett förhandlat förfarande utan att dessförinnan publicera ett meddelande om anbudsinfordran är uppfyllda.

Kommissionen anser även att Italien inte har visat att denna praxis är motiverad enligt artikel 2 i direktiv 93/36/EEG, enligt vilken direktivet inte skall gälla upphandlingskontrakt som sekretessbeläggs eller när deras utförande måste förenas med särskilda säkerhetsåtgärder enligt bestämmelser i den berörda medlemsstaten, eller om hänsyn till medlemsstatens grundläggande säkerhet så kräver.

([1]) EGT L 199, 9.8.1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 4, s. 126.
([2]) EGT L 13, 15.1.1977, s. 1.
([3]) EGT L 215, 18.8.1980, s. 1.
([4]) EGT L 127, 20.5.1988, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landesgericht Innsbruck av den 22 juni 2005 i målet mellan Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols och Land Tirol

(mål C-339/05)

(2005/C 281/17)

(Rättegångsspråk: tyska)

Landesgericht Innsbruck begär, genom beslut av den 22 juni 2005, som inkom till domstolens kansli den 19 september 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols och Land Tirol beträffande följande fråga:

Skall en medlemsstat eller ett offentligrättsligt rättssubjekt i en medlemsstat vid beräkningen av lön för kontraktsanställda utan begränsning i tid beakta de anställningsperioder som hänför sig till särskilda institutioner i Schweiz, vilka är jämförbara med de institutioner som avses i 41 § andra stycket i Tiroler Landesvertragsbedienstetengesetz (eller i 26 § andra stycket i Vertragsbedienstetengesetz 1948), eller skall avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan om fri rörlighet för personer (EGT L 114, 2002, s. 16), och särskilt artikel 9.1 i bilaga I till avtalet, tolkas så att det endast är anställningsperioder som fullgjorts i Schweiz och som hänför sig till tiden efter avtalets ikraftträdande, det vill säga efter den 1 juni 2002, som kan tillgodoräknas?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Arbetsdomstolen av den 15 september 2005 i målet Laval un Partneri Ltd mot Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avdelning 1 Byggettan, och Svenska Elektrikerförbundet

(mål C-341/05)

(2005/C 281/18)

(Rättegångsspråk: svenska)

Arbetsdomstolen, begär genom beslut av den 15 september 2005, som inkom till domstolens kansli den 19 september 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet Laval un Partneri Ltd mot Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avdelning 1 Byggettan och Svenska Elektrikerförbundet beträffande följande frågor:

1) Är det förenligt med EG-fördragets regler om fri rörlighet för tjänster och förbud mot diskriminering på grund av nationalitet samt utstationeringsdirektivet att fackliga organisationer genom fackliga stridsåtgärder i form av blockad försöker förmå ett gästande tjänsteföretag att teckna kollektivavtal i värdlandet avseende arbets- och anställningsvillkor av det slag som redovisats i Arbetsdomstolens ovan nämnda beslut, om läget i värdlandet är sådant att den lagstiftning som har till syfte att genomföra utstationeringsdirektivet saknar uttryckliga bestämmelser om tillämpning av arbets- och anställningsvillkor i kollektivavtal?

2) Enligt den svenska medbestämmandelagen gäller ett förbud mot fackliga stridsåtgärder i syfte att undanträngа ett mellan andra parter träffat kollektivavtal. Detta förbud gäller dock enligt en särskild bestämmelse, som är en del av den s.k. lex Britannia, endast när en organisation vidtar åtgärder med anledning av arbetsförhållanden som medbestämmandelagen är direkt tillämplig på, vilket i praktiken innebär att förbudet inte gäller vid stridsåtgärder mot utländska företag som är tillfälligt verksamma här i landet och har med sig egen arbetskraft. Utgör EG-fördragets regler om fri rörlighet för tjänster och förbud mot diskriminering på grund av nationalitet samt utstationeringsdirektivet hinder mot en tillämpning av den sist nämnda regeln – som tillsammans med övriga delar av lex Britannia i praktiken också innebär att svenska kollektivavtal blir giltiga och får företräde framför redan träffade utländska kollektivavtal – på stridsåtgärder i form av blockad som vidtas av svenska fackliga organisationer mot ett gästande tjänsteföretag?

Talan mot Republiken Finland väckt den 19 september 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-342/05)

(2005/C 281/19)

(Rättegångsspråk: finska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 19 september 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Finland. Sökanden företräds av M. van Beek och I. Koskinen, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

1) fastställa att Republiken Finland underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 12.1 och artikel 16.1 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ([1]) genom att regelmässigt tillåta jakt på varg med åsidosättande av de undantag som föreskrivs i artikel 16.1 i nämnda direktiv,

2) förplikta Republiken Finland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Artikel 16 i direktiv 92/43/EEG ger möjlighet att göra undantag från det strikta skyddssystem för djurarter som föreskrivs i artikel 12 i samma direktiv, och skall således tolkas strikt. Enligt artikel 16.1 gäller två villkor för att undantag skall kunna göras med stöd av punkterna a–e. För det första får undantaget inte försvåra upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos bestånden av de berörda arterna i deras naturliga utbredningsområde. För det andra får undantag endast göras om det inte finns någon annan tillfredsställande lösning.

Eftersom bevarandestatus för varg inte är gynnsam i Finland, andra alternativa lösningar finns och att tillstånd att jaga varg regelmässigt ges utan att förekomsten av en koppling till det exemplar som orsakat allvarliga skador har fastställts på ett lämpligt sätt, ges tillstånd till vargjakt i Finland i en omfattning som går utöver vad som förskrivs i genom de villkor som anges i artikel 16.1 i direktiv 92/43/EEG.

(1) Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, EGT L 206, s. 7; svensk specialutgåva område 15 volym 11 s. 114

Talan mot Republiken Finland väckt den 19 september 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-343/05)

(2005/C 281/20)

(Rättegångsspråk: finska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 19 september 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Finland. Sökanden företräds av L. Pignataro Nolin och M. Huttunen, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

1) fastställa att Republiken Finland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget och direktiv 2001/37/EG (1)

genom att ha underlåtit att se till att det självstyrande landskapet Åland införlivar artikel 8a i direktiv 89/622/EEG, vilken har införts genom direktiv 92/41/EEG och vilken utgör en del av artikel 8 i direktiv 2001/37/EG

och

2) genom att inte ha sett till att det förbud som de ovannämnda gemenskapsbestämmelserna innefattar mot saluföring av snus på fartyg registrerade i Finland har iakttagits, och

3) förplikta Republiken Finland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I förteckningen i bilaga II i direktiv 2001/37/EG omnämns direktiv 92/41/EEG och datumet för att införliva detta, nämligen den 1 juli 1992. Vad beträffar Republiken Finland var datumet för att införliva direktivet, med hänsyn till när staten blev medlem i Europeiska unionen, den 1 januari 1995. Det skall dock konstateras att staten redan var skyldig att följa direktivet från och med den 1 januari 1994 enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/37/EG av den 5 juni 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror (EGT L 194, 18.7.2001, s. 26).

Överklagande, ingivet den 21 september 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (ensamdomare) har meddelat den 12 juli 2005 i mål T-157/04: Joël De Bry mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-344/05 P)

(2005/C 281/21)

(rättegångsspråk: franska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 21 september 2005 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (ensamdomare) har meddelat den 12 juli 2005 i mål T-157/04, Joël De Bry mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av ombuden Lidia Lozano Palacios och Hannes Kraemer.

Klaganden yrkar att domstolen skall

— upphäva den överklagade domen,

— avgöra tvisten i sak och därvid bifalla de yrkanden som svaranden i första instans framställt och följaktligen ogilla talan i mål T-157/04,

— i andra hand återförvisa målet till förstainstansrätten,

— förplikta sökanden i första instans att ersätta rättegångskostnaderna och att bära sin rättegångskostnad i målet vid förstainstansrätten.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anför som enda grund för överklagandet att punkterna 79-91 i den överklagade domen innebär ett åsidosättande av gemenskapsrätten. Enligt kommissionen gjorde förstainstansrätten en felaktig bedömning när den i huvudsak ansåg att förfarandet som ledde till att det upprättades en betygsrapport med ogynnsamma värdeomdömen om den betygsatte tjänstemannen innebar ett åsidosättande av tjänstemannens rätt till försvar. Betygsättarna hade underlåtit att i en sådan handling som avses i artikel 26 första och andra styckena i tjänsteföreskrifterna, som hade formen av en skriftlig varning, ange de faktiska omständigheter som låg till grund för värdeomdömena. Betygsättarna hade vidare inte infogat handlingarna i den berörde tjänstemannens personalakt inom rimlig tid efter tidpunkten för den omständighet som låg till grund för anmärkningen i fråga och inte heller delgivit denne handlingarna.

Talan mot Republiken Portugal väckt den 21 september 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-345/05)

(2005/C 281/22)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 21 september 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Portugal. Sökanden företräds av R. Lyal och M. Afonso, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1) fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 18 EG, 39 EG, 43 EG och 56.1 EG samt sina skyldigheter enligt artiklarna 28, 31 och 40 i Avtalet om ett europeiskt ekonomiskt samarbetsområde, genom att bibehålla skattebestämmelser enligt vilka undantag från skatteplikt för kapitalvinster härrörande från onerösa överlåtelser av fast egendom som använts som den skattskyldiges eller hans familjs stadigvarande bostad, såsom föreskrivs i artikel 10.5 i Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares (lag om inkomstskatt för fysiska personer) villkoras av att, såsom anges i artikel 10.5 a i nämnda lag, vinsten används för att förvärva fast egendom i Portugal,

2) förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kravet på att kapitalvinster från onerösa överlåtelser av fast egendom som använts som den skattskyldiges eller hans familjs stadigvarande bostad skall användas för att förvärva annan fast egendom i Portugal utgör ett uppenbart hinder för utövandet av de grundläggande friheter som stadgas i EG-fördraget och EES-avtalet.

Republiken Portugals förklaringar och försök att rättfärdiga detta krav kan inte godtas.

Talan mot Republiken Estland väckt den 22 september 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-351/05)

(2005/C 281/23)

(Rättegångsspråk: estniska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 22 september 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Estland. Sökanden företräds av B. Schima och E. Randvere, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Republiken Estland har åsidosatt sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 98/30/EG [1] genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet och endast delvis underrätta kommissionen om dessa lagar och författningar.

— förplikta Republiken Estland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tidsfristen för att införliva direktivet gick ut den 1 juli 2004.

---

[1] EUT L 176, 15.7.2003, s. 57.

Talan mot Republiken Grekland väckt den 22 september 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-352/05)

(2005/C 281/24)

(Rättegångsspråk: grekiska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 22 september 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av M. Patakia, juridisk rådgivare vid rättstjänsten, och B. Schima, tjänsteman vid rättstjänsten, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 96/92/EG ([1]) – uttalanden om verksamheter som rör nedläggning och avfallshantering, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet och, i andra hand, genom att inte underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och

— förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet med den nationella rättsordningen löpte ut den 1 juli 2004.

([1]) EUT L 176, 15.7.2003, s. 37–56.

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 22 september 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-353/05)

(2005/C 281/25)

(Rättegångsspråk: franska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 22 september 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av Bernhard Schima och Florence Simonetti, både i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG ([1]) av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 96/92/EG genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och

2. förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 1 juli 2004.

([1]) EUT L 176, 15.7.2003, s. 37.

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 22 september 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-354/05)

(2005/C 281/26)

(Rättegångsspråk: franska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 22 september 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av Muriel Heller och Bernhard Schima, både i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG ([1]) av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 98/30/EG genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och

2. förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 1 juli 2004.

(1) EUT L 176, 15.7.2003, s. 57.

Talan mot Konungariket Spanien väckt den 23 september 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-357/05)

(2005/C 281/27)

(Rättegångsspråk: spanska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 23 september 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Spanien. Sökanden företräds av B. Schima och S. Pardo Quintillán, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1) fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 33 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG (1) av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 98/30/EG, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv eller, i vart fall, genom att inte underrätta kommissionen om dessa åtgärder,

2) förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet med nationell rätt löpte ut den 1 juli 2004.

(1) EUT L 176, s. 57.

Talan mot Republiken Italien väckt den 23 september 2005 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-360/05)

(2005/C 281/28)

(Rättegångsspråk: italienska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 23 september 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av K. Gross och M. Velardo.

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att italienska staten har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 28 i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (1) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet och inte underrätta kommissionen om dessa bestämmelser, och

— förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Rådets direktiv 2003/96/EG syftar till en omstrukturering av den rättsliga gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet. I artikel 28.1 däri stadgas följande:

”Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2003 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.”

Italienska staten har inte visat att den vidtagit de genomförandeåtgärder som föreskrivs i ovannämnda artikel 28.1 och har i alla händelser inte underrättat kommissionen eller lagt fram andra omständigheter som stöder att nödvändiga åtgärder har vidtagits. Under dessa omständigheter kan italienska staten inte anses har uppfyllt sina skyldigheter enligt nämnda bestämmelse.

(1) EUT L 283, s. 51.

Överklagande ingivet den 23 september 2005 av Jaques Wunenburger, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen, har meddelat den 5 juli 2005 i mål T-370/03: Jaques Wunenburger mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-362/05 P)

(2005/C 281/29)

(rättegångsspråk: franska)

Jaques Wunenburger har den 23 september 2005 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen, har meddelat den 5 juli 2005 i mål T-370/03: Jaques Wunenburger mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av Eric Boigelot, avocat.

Klagande yrkar att domstolen skall

— fastställa att överklagandet kan upptas till sakprövning,

— ogiltigförklara den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, första avdelningen, har meddelat den 5 juli 2005 i mål T-370/03, Jaques Wunenburger mot Europeiska gemenskapernas kommission.

Klaganden yrkar också att domstolen skall avgöra målet och bevilja klagandens ursprungliga talan i mål T-370/03, att

— ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 11 mars 2003 att inte anställa sökanden på tjänsten som direktör vid direktoratet Afrika, Västindien, Stillahavsområdet vid byrån för samarbete EuropeAid, och vidare tillsättningsmyndighetens beslut av den 8 januari 2003 att tillsätta Amir Naqvi på denna tjänst,

— ogiltigförklara det motiverade beslutet att avslå klagandens klagomål vilket ingavs i enlighet med artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna den 2 april 2003 och som avslogs genom motiverat beslut den 14 juli 2003, vilket delgavs klaganden den 11 augusti 2003,

— ogiltigförklara beslutet att utse Amir Naqvi till direktör vid direktoratet Afrika, Västindien, Stillahavsområdet vid byrån för samarbete EuropeAid, vilket bland annat medförde att klagandens ansökan om den ledigförklarade tjänsten avslogs,

— under alla omständigheter förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna för överklagandet är i enlighet med artikel 58 i domstolens stadga, att förstainstansrätten åsidosatt gemenskapsrätten och rättegångsfel som kränker den överklagandes intressen.

Överklagande ingivet den 28 september 2005 av Dorte Schmidt-Brown, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (första avdelningen) har meddelat den 5 juli 2005 i mål T-387/02, Dorte Schmidt-Brown mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-365/05 P)

(2005/C 281/30)

(Rättegångsspråk: franska)

Dorte Schmidt-Brown har den 28 september 2005 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (första avdelningen) har meddelat den 5 juli 2005 i mål T-387/02, Dorte Schmidt-Brown mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis och Etienne Marchal, avocats.

Klaganden yrkar att domstolen skall meddela följande dom:

Förstainstansrättens (första avdelningen) dom av den 5 juli 2005 i mål T-387/02, Dorte Schmidt-Brown mot Europeiska gemenskapernas kommission, ogiltigförklaras i sin helhet.

Meddela följande nya domslut:

Kommissionens beslut av den 26 april 2002, att avslå sökandens begäran att få finansiellt bistånd för att hjälpa henne att täcka samtliga de kostnader hon haft för att erhålla ersättning för den ideella, professionella och materiella skada hon lidit på grund av den ärekränkning i tal och i skrift som Eurogramme Ltd riktat mot henne, ogiltigförklaras.

Svaranden förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna i första instans och vad avser överklagandet.

Grunder och huvudargument

Klaganden konstaterar att förstainstansrätten har agerat rättsstridigt när den prövat huruvida artikel 24 i tjänsteföreskrifterna, med hänsyn till omständigheterna i förevarande fall, har åsidosatts till klagandens nackdel, utan beaktande av kommissionens vice ordförandes, Neil Kinnock, beslut att särskilt bifalla klagandens begäran om stöd och bistånd av den 15 januari 2002, efter omprövning av densamma.

Detta beslut delgavs genom skrivelser av den 16 och den 22 maj 2003.

Förstainstansrätten har härvid inte beaktat de särskilda omständigheterna och särskilt kommissionens beslut att, efter det att klaganden väckt talan vid High Court of Justice (England & Wales) och kommissionens vice ordförandes, Neil Kinnock, åtgärder, efter dennes omprövning av klagandens begäran om bistånd av den 15 januari 2002 och de åtgärder som ordföranden vidtagit för att återupprätta klagandens heder och ära bland dennes kollegor vid GD Eurostat och vid Europaparlamentets kommitté för budgetkontroll (Cocobu).

Förstainstansrätten har vidare gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att begränsa sin prövning till huruvida artikel 24 första stycket i tjänsteföreskrifterna är tillämplig, trots att den, i förevarande fall, dessutom borde ha prövat huruvida det ifrågasatta beslutet var lagenligt med hänsyn till innehållet i artikel 24 andra stycket i tjänsteföreskrifterna.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

Förstainstansrättens dom av den 21 september 2005 – Yusuf och Al Barakaat International Foundation mot rådet och kommissionen

(mål T-306/01 [1])

("Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot personer och enheter knutna till Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna — Gemenskapens behörighet — Frysning av penningmedel — Grundläggande rättigheter — Jus cogens — Domstolsprövning — Talan om ogiltigförklaring")

(2005/C 281/31)

Rättegångsspråk: svenska

Parter

Sökande: Ahmed Ali Yusuf (Spånga (Sverige) och Al Barakaat International Foundation (ombud: advokaterna L. Silbersky och T. Olsson)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Vitsentzatos, I. Rådestad, E. Karlsson och M. Bishop) och Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Van Solinge, J. Enegren och C. Brown)

Part som har intervenerat till stöd för svarandena: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: inledningsvis J. Collins, därefter R. Caudwell, den sistnämnda biträdd av S. Moore, barrister)

Saken

Inledningsvis angående en talan om ogiltigförklaring av dels rådets förordning (EG) nr 467/2001 av den 6 mars 2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan och om upphävande av förordning (EG) nr 337/2000 (EGT L 67, s. 1), dels kommissionens förordning (EG) nr 2199/2001 av den 12 november 2001 om ändring, för fjärde gången, av förordning nr 467/2001 (EGT L 295, s. 16), därefter om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av förordning nr 467/2001 (EGT L 139, s. 9)

Domslut

1) *Det saknas anledning att pröva yrkandena om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 467/2001 av den 6 mars 2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan och om upphävande av förordning (EG) nr 337/2000, och av kommissionens förordning (EG) nr 2199/2001 av den 12 november 2001 om ändring, för fjärde gången, av rådets förordning (EG) nr 467/2001.*

2) *Yrkandena om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av förordning (EG) nr 467/2001 ogillas.*

3) *Sökandena skall förutom sina egna kostnader ersätta rådets kostnader samt de kostnader som kommissionen har haft fram till den 10 juli 2002, inbegripet de kostnader som är hänförliga till det interimistiska förfarandet.*

4) *Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland skall bära sina kostnader, och kommissionen skall bära sina kostnader för perioden efter den 10 juli 2002.*

---

[1] EUT C 44, 16.2.2002.

Förstainstansrättens dom av den 21 september 2005 – Kadi mot rådet och kommissionen

(mål T-315/01 [1])

("Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot personer och enheter knutna till Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna — Gemenskapens behörighet — Frysning av penningmedel — Grundläggande rättigheter — Jus cogens — Domstolsprövning — Talan om ogiltigförklaring")

(2005/C 281/32)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Yassin Abdullah Kadi (Jidda, Saudiarabien) (ombud: D. Pannick, QC, P. Saini, barrister, G. Martin och A. Tudor, solicitors)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Vitsentzatos och M. Bishop) och Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Van Solinge och C. Brown)

Part som har intervenerat till stöd för svarandena: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: inledningsvis J.E. Collins, därefter R. Caudwell, den sistnämnde biträdd av S. Moore, barrister)

Saken

En talan ursprungligen om ogiltigförklaring av dels rådets förordning (EG) nr 467/2001 av den 6 mars 2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan och om upphävande av förordning (EG) nr 337/2000 (EGT L 67, s. 1), dels kommissionens förordning (EG) nr 2062/2001 av den 19 oktober 2001 om ändring, för tredje gången, av förordning nr 467/2001 (EGT L 277, s. 25), därefter om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av förordning nr 467/2001 (EGT L 139, s. 9), i den del dessa rättsakter berör sökanden

Domslut

1) *Det saknas anledning att pröva yrkandet om partiell ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 467/2001 av den 6 mars 2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan och om upphävande av förordning (EG) nr 337/2000, och av kommissionens förordning (EG) nr 2062/2001 av den 19 oktober 2001 om ändring, för tredje gången, av rådets förordning (EG) nr 467/2001.*

2) *Yrkandet om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av förordning nr 467/2001 ogillas.*

3) *Sökanden skall förutom sin egen kostnad ersätta rådets kostnader samt de kostnader som kommissionen har haft fram till den 1 juli 2002.*

4) *Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland skall bära sina kostnader, och kommissionen skall bära sina kostnader för perioden efter den 1 juli 2002.*

(1) EUT C 56, 2.3.2002.

Förstainstansrättens dom av den 29 september 2005 – Napoli Buzzanca mot kommissionen

(Mål T-218/02 (1))

(Tjänstemän — Direktörstjänst — Förfarande för tillsättning av lediga tjänster — Beslut om avslag på ansökan om tjänst — Motivering)

(2005/C 281/33)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Daniela Napoli Buzzanca (Bryssel, Belgien) (Ombud: advokaterna G. Vandersanden och L. Levi)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (Ombud: J. Currall och V. Joris)

Saken

Ett yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 30 januari 2002 att tillsätta S. på tjänsten som direktör för direktoratet Multilaterala förbindelser och mänskliga rättigheter, inom generaldirektoratet för yttre förbindelser, med lönegrad A 2, samt att inte godta sökandens ansökan avseende ovannämnda tjänst, och – om så skulle vara nödvändigt – om ogiltigförklaring av kommissionens tysta avslag på sökandens klagomål enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna. Vidare ett yrkande om att svaranden skall förpliktas att betala skadestånd som beräknas ha uppgått till 23 213,96 euro vid tidpunkten för talans väckande, med förbehåll för att ett större belopp kan komma att yrkas, och slutligen ett yrkande om att förstainstansrätten skall anmoda kommissionen att förete kommissionens akt rörande detta ärende.

Domslut

1) *Kommissionens beslut av den 30 januari 2002 att tillsätta S. på den tjänst som avses i meddelandet om lediga tjänster KOM/156/01 samt att avslå sökandens ansökan till denna tjänst ogiltigförklaras.*

2) *Talan ogillas i övrigt.*

3) *Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EGT C 247, 12.10.2002.

Förstainstansrättens dom den 27 september – GeoLogistics mot kommissionen

(mål T-26/03 [1])

(Tullunion — Externa gemenskapstransiteringar — Nötkött som skall exporteras till Marocko — Bedrägeri — Ansökan om eftergift av importtullar — Artikel 239 i förordning (EEG) nr 2913/92 — Artikel 905 i förordning (EEG) nr 2454/93 — Skälighetsklausul — En särskild situation föreligger — Varken bedrägeri eller klar försumlighet)

(2005/C 281/34)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: GeoLogistics BV (Schipol Rijk, Nederländerna) (inledningsvis företrätt av H. de Bie och K. Schellaars, därefter av advokaterna De Bie och A. Huizing)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av X. Lewis, i egenskap av ombud, biträdd av advokaten F. Tuytschaever

Part som intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Spanien, företrätt av L. Fraguas Gadea och J.M Rodríguez Cárcamo, abogados del Estado

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut REM 08/00 av den 7 oktober 2002 enligt vilket det saknas skäl för eftergift av importtullar till förmån för sökanden, vilket Konungariket Nederländerna ansökt om.

Domslut

1) *Kommissionens beslut REM 08/00 av den 7 oktober 2002 ogiltigförklaras i den mån det innebär avslag på ansökan om eftergift av importtullar som sökanden ålagts att betala avseende tullärenden som sökanden utfört från och med den 12 juni 1995.*

2) *Kommissionen skall bära sina egna och ersätta sökandens rättegångskostnader.*

3) *Konungariket Spanien skall bära sina rättegångskostnader.*

[1] EUT C 70, 22.3.2003

Förstainstansrättens dom av den 22 september 2005 – Suproco NV mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-101/03 [1])

("Associeringssystemen för de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) — Socker som inte kommer från ULT — Ansökan om undantag från ursprungsreglerna — Avslag på ansökan om undantag — Motiveringsskyldighet")

(2005/C 281/35)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Suproco NV (Curaçao, Nederländska Antillerna) [Ombud: advokaterna M. Slotboom och N.J. Helder]

Intervenient: Konungariket Nederländerna [Ombud: H. Sevenster]

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (Ombud: T. van Rijn och X. Lewis)

Intervenienter: Europeiska unionens råd [Ombud: inledningsvis G. Houttuin och M. Bishop, därefter G. Houttuin och D. Canga Fano] och Konungariket Spanien [Ombud: advokaten N. Diaz Abad]

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 10 januari 2003 om avslående av en ansökan om undantag från rådets beslut 2001/822/EG när det gäller ursprungsreglerna för socker från Nederländska Antillerna (EGT L 11. s. 50).

Domslut

1) *Kommissionens beslut 2003/34/EG av den 10 januari 2003 om avslående av en ansökan om undantag från rådets beslut 2001/822/EG när det gäller ursprungsreglerna för socker från Nederländska Antillerna ogiltigförklaras.*

2) *Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad och ersätta Suprocos rättegångskostnad.*

3) *Rådet, Konungariket Spanien och Konungariket Nederländerna skall bära sina rättegångskostnader.*

[1] EUT C 135 av den 7.6.2003.

Förstainstansrättens dom av den 22 september 2005 – Alcon Inc. mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-130/03 [1])

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Äldre nationellt ordmärke TRIVASTAN — Ansökan om gemenskapsordmärket TRAVATAN — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94)

(2005/C 281/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Alcon Inc. (Hünenberg (Schweiz)) (Ombud: G. Breen, solicitor, och J. Gleeson, barrister)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Ombud: S. Palmero Cabezas och S. Laitinen)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Biofarma SA (Neuilly-sur-Seine (Frankrike)) (Ombud: advokaterna V. Gil Vega, A. Ruiz Lopez, och D. González Maroto)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns tredje överklagandenämnd den 30 januari 2003 (ärende R 968/2001-3) om ett invändningsförfarande mellan Alcon Inc. och Biofarma SA,

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.*

[1] EUT C 158, 5.7.2003.

Förstainstansrättens dom av den 15 september 2005 – Paola Casini mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-132/03 [1])

(Tjänstemän vid kommissionen — Befordran — 2002 års befordringsomgång — Inte uppförda på förteckningen över vilka tjänstemän som befordrats till lönegrad A6 — Motiveringsskyldighet — Jämförande bedömning av meriter — Uppenbart oriktig bedömning — Bevisvärde av yttranden i efterhand av anställda vid personalavdelningen — Talan om ogiltigförklaring — Talan om skadestånd")

(2005/C 281/37)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Paola Casini (Bryssel, Belgien) [Ombud: advokaten G. Vandersanden]

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (Ombud: V. Joris, biträdd av advokaten D. Waelbroeck)

Saken

Dels en begäran om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inte befordra sökanden till lönegrad A6 vid 2002 års befordringsomgång, dels en begäran om ersättning som den materiella och ideella skada sökanden lidit

Domslut

1) *Kommissionens beslut att inte befordra sökanden till lönegrad A6 vid 2002 års befordringsomgång, den 14 augusti 2002, ogiltigförklaras.*

2) *Kommissionen skall utge ett belopp på 2 000 euro till sökanden som ersättning för den ideella skada hon lidit.*

3) *Talan ogillas i övrigt.*

4) *Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.*

[1] EUT C 146, 21.6.2003.

Förstainstansrättens dom av den 29 september 2005 – Thommes mot kommissionen

(Mål T-195/03 [1])

(Tillfälligt anställda — Bosättningsbidrag — Byte av anställningsort — Vägran att erkänna familjens bosättning — Återkrav av belopp som utbetalats utan grund)

(2005/C 281/38)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Gustav Thommes (Wezembeek-Oppem, Belgien) (Ombud: advokaterna M. Thewes och V. Wiot)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (Ombud: J. Currall, biträdd av advokaten B. Wägenbaur)

Saken

Yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut om krav på återbetalning av en del av det bosättningsbidrag som utbetalades till sökanden då han bytte anställningsort och om vägran att bevilja honom bosättningsbidrag då han återförflyttades.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

---

[1] EUT C 200, 23.8.2003.

Förstainstansrättens dom av den 15 september 2005 – Citicorp mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-320/03 [1])

("Gemenskapsvarumärke — Ordmärket LIVE RICHLY — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga — Artikel 7.1 b i förordning nr 40/94 — Rätten att yttra sig — Artikel 73 i förordning nr 40/94")

(2005/C 281/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Citicorp (New York (Amerikas förenta stater)) (Ombud: advokaterna V. von Bomhard, A. Renck och A. Pohlmann)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Ombud: S. Laitinen, P. Bullock och A. von Mühlendahl)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns tredje överklagandenämnd den 25 juni 2003 (ärende R 85/2002-3), avseende en ansökan om registrering av ordmärket LIVE RICHLY som gemenskapsvarumärke

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Sökanden skall bära sin egen rättegångskostnad och ersätta hälften av svarandens rättegångskostnad.*

3) *Svaranden skall bära hälften av sin rättegångskostnad.*

---

[1] EUT C 275, 15.11.2003.

Förstainstansrättens dom av den 27 september 2005 – Cargo Partner AG mot harmoniseringsbyrån

(mål T-123/04 [1])

("Gemenskapsvarumärke — Ordmärket CARGO PARTNER — Absoluta registreringshinder — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 — Avsaknad av särskiljningsförmåga")

(2005/C 281/40)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Cargo Partner AG (Fischamend, Österrike) (Ombud: advokaten M. Wolner)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) (Ombud: G. Schneider)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 26 januari 2004 (ärende R 346/2003-1), om en ansökan om registrering av ordmärket CARGO PARTNER som gemenskapsvarumärke

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 168, 26.6.2004.

Förstainstansrättens dom av den 15 september 2005 – Luxem mot kommissionen

(mål T-306/04 ([1]))

("Tjänstemän — Rekrytering — Vägran att tillsätta en godkänd sökande som inte uppfyller villkoren för deltagande i uttagningsprovet")

(2005/C 281/41)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Monika Luxem (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis och E. Marchal)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och L. Lozano Palacios)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 30 juli 2003 att inte anställa sökanden som tjänsteman

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

([1]) EUT C 262, 23.10.2004.

Förstainstansrättens dom av den 21 september 2005 – EDP mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål T-87/05 ([1]))

(Konkurrens — Koncentration — Förordning (EEG) nr 4064/89 — Beslut om att en koncentration är oförenlig med den gemensamma marknaden — De portugisiska marknaderna för elektricitet och gas — EDP:s och Enis förvärv av GDP — Direktiv 2003/55/EG — Liberalisering av marknaderna för gas — Åtaganden)

(2005/C 281/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: EDP (Lissabon (Portugal)) (ombud: advokaterna C. Botelho Moniz, R. García-Gallardo, A. Weitbrecht och J. Ruiz Calzado)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Bouquet och M. Schneider)

Part(er) som har intervenerat till stöd för svaranden(a): Gas Natural SDG, SA, Barcelona (Spanien) [Ombud: advokaterna J. Perez-Bustamante Köster och P. Suárez Fernández]

Saken

Begäran om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2004) 4715 slutlig av den 9 december 2004 om att den koncentration genom vilken EDP – Energias de Portugal, SA och Eni Portugal Investment, SpA avser att förvärva den gemensamma kontrollen över Gás de Portugal SGPS, SA (ärende COMP/M.3440 – EDP/ENI/GDP)

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.*

3) *Vardera parten skall bära sin kostnad med anledning av interventionen.*

([1]) EUT C .

Talan väckt den 2 augusti 2005 – Torijano Montero mot Europeiska unionens råd

(mål T-302/05)

(2005/C 281/43)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Javier Torijano Montero (Bryssel, Belgien) (Ombud: advokaterna S. Rodrigues och A. Jaume)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

i första hand,

— ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut att avslå sökandens klagomål, som fattades tillsammans med tjänstetillsättningsmyndighetens tillsättningsbeslut den 20 oktober 2004, i den del hans lönegrad fastsälls med tillämpning av artikel 12.3 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna,

— upplysa tjänstetillsättningsmyndigheten om följderna av att de omtvistade besluten ogiltigförklaras och då särskilt att sökanden skall ges en ny placering i lönegrad A*8 med retroaktiv verkan från den 16 oktober 2004, den dag då tillsättningsbeslutet av den 20 oktober 2004 trädde i kraft,

i andra hand,

— förplikta kommissionen, att ersätta sökanden den skada han lidit genom att inte ha placerats i lägst lönegrad A*8 från och med den 16 oktober 2004, den dag då tillsättningsbeslutet av den 20 oktober 2004 trädde i kraft,

under alla omständigheter,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument som åberopas av sökanden är i huvudsak överensstämmande med dem som åberopats i mål T-207/05, Schulze mot kommissionen ([1]). Sökanden gör även gällande åsidosättande av bestämmelserna om överensstämmelse mellan dels grundtjänster och dels kategorier och tjänsteklasser.

([1]) EUT C 193, 6.8.2005, s. 36.

Talan väckt den 10 augusti 2005 – Eva Arko (Bryssel, Belgien) och 28 andra sökande mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-314/05)

(2005/C 281/44)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Eva Arko (Bryssel, Belgien) (Ombud: S. Rodrigues, avocat och A. Jaume, avocat)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

i första hand

— ogiltigförklara de tillsättningsbeslut svaranden fattat i den mån sökandenas lönegrad fastställts med tillämpning av artikel 12.3 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna och deras löneklass med tillämpning av de bestämmelser som varit i kraft sedan den 1 maj 2004,

— upplysa svaranden om betydelsen av att de ifrågasatta besluten ogiltigförklaras och bland annat att sökandena placeras i ny lönegrad i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna med retroaktiv verkan från den dag besluten att tillsätta sökandena trädde i kraft,

i andra hand

— förplikta kommissionen att ersätta den skada sökandena lidit till följd av att inte ha tillsatts med tillämpning av artikel 2.1 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna med verkan från den dag besluten att tillsätta sökandena trädde i kraft,

i vart fall

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena, som är tjänstemän hos kommissionen, togs ut efter ett uttagningsprov som ägde rum före det att ändringarna av tjänsteföreskrifterna trädde i kraft den 1 maj 2004. Tjänstemännen tillsattes efter denna dag och placerades i den lönegrad och löneklass som föreskrivs i de nya tjänsteföreskrifterna, vilket de anser mindre fördelaktigt. Sökandena har ifrågasatt tillsättningarna i förevarande talan.

Sökandena har hävdat att artikel 12 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna inte kan tillämpas i förevarande fall och har i andra hand hävdat att denna bestämmelse är rättsstridig, eftersom ett flertal gemenskapsrättsliga principer åsidosätts. Sökandena avser härmed i första hand icke-diskrimineringsprincipen, principen om likabehandling och principen om fri rörlighet för arbetstagare. Sökandena anser att dessa principer åsidosatts, eftersom de flesta av de berörda tjänstemännen är medborgare i de nya medlemsstaterna. Sökandena anser även att de diskriminerats i förhållande till tjänstemän som förts upp på samma förteckning över godkända sökande, men som tillsatts före den 1 maj 2004.

Sökandena har i samband med detta åberopat åsidosättande av artikel 31 i tjänsteföreskrifterna, vari föreskrivs att nya tjänstemän skall tillsättas i den lönegrad och tjänstegrupp som angavs i meddelandet om uttagningsprovet. Sökandena har vidare åberopat åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar, rättssäkerhetsprincipen, principen om god förvaltningssed, proportionalitetsprincipen, principen om administrationens omsorgsplikt och maktmissbruk.

Talan väckt den 11 augusti 2005 – ADOMEX International B.V. mot kommissionen

(mål T-315/05)

(2005/C 281/45)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: ADOMEX International B.V. (ombud: advokaterna G. Van der Wal och T. Boesmans)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 16 mars 2005, K(2005) 592 slutlig, i ärende N 372/2003, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är ett importföretag och en grossistfirma på området för plantskoleprodukter, och arbetar framför allt med import till Nederländerna av och handel med olika sorters snittväxter som till största delen härrör från tredjeland.

Sökanden motsätter sig kommissionens beslut att inte invända mot ändringen av ett stödprogram för blomodling som godkändes i ärendena N 766/95 och NN 84/00. Stödprogrammet berör de föreskrifter beträffande en branschavgift för plantskoleprodukter som beslutats av Productschap Tuinbouw, vilket är en nederländsk förvaltningsrättslig branschorganisation.

Till stöd för ansökan anför sökanden att kommissionen felaktigt har underlåtit att undersöka huruvida det berörda stödprogrammet är förenligt med den gemensamma marknaden och strider mot artiklarna 23 EG och 25 EG. Enligt sökanden har motiveringsskyldigheten enligt artikel 253 EG åsidosatts.

Sökanden anför vidare att det omtvistade beslutet strider mot artiklarna 23 EG och 25 EG. Enligt sökanden är det stödprogram som godkänts av kommissionen ingen intern skatt i den mening som avses i artikel 90 EG, men däremot utgör det en avgift med samma verkan som en tull i den mening som avses i artiklarna 23 EG och 25 EG. Detta följer av den omständigheten att avgiften inte belastar den inhemska och den importerade produkten i samma omfattning, under samma försäljningsfas och till följd av samma omständighet, och att det saknas liknande eller konkurrerande inhemsk produktion av den berörda importerade produkten, vilket innebär att det inte kan vara fråga om ett system av interna skatter.

Enligt sökanden är kommissionens beslut dessutom omöjligt att förstå, eller åtminstone otillräckligt motiverat, och strider därmed mot artikel 253 EG. Sökanden anför att kommissionen i beslutet hänvisar till tidigare beslut som inte motiverats eller genom vilka kommissionen har godtagit en helt annan avgift än den som är i fråga i det omtvistade beslutet. Kommissionen visar dessutom tecken på tydlig förvillelse vad gäller de faktiska omständigheterna, bland annat genom att i beslutet konstatera att avgiften i fråga inte tas ut för importerade produkter.

Slutligen anför sökandebolaget att det i egenskap av berörd part inte har getts möjlighet att yttra sig och inte har kunnat utöva sina processuella rättigheter enligt artikel 88.2 EG.

Talan väckt den 17 augusti 2005 – De Geest mot rådet

(Mål T-318/05)

(2005/C 281/46)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Johan De Geest (Rhode-St-Genèse, Belgien) (ombud: advokaterna S. Orlandi, X. Martin M., A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara rådets beslut av den 3 januari 2005 om avslag på sökandens begäran om att rekryteras i lönegrad A6 eller A7, som sedan den 1 maj 2004 betecknas som A*10 och A*8,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument som sökanden åberopar är identiska med de som åberopats i mål T-164/05, De Geest mot rådet ([1]).

([1]) EUT C 171, 9.7.2005, s. 28.

Talan väckt den 23 augusti 2005 – Maccanti mot Europeiska ekonomiska och sociala kommittén

(Mål T-320/05)

(2005/C 281/47)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Sandra Maccanti (Woluwé-St-Pierre, Belgien) (Ombud: advokaten L. Vogel)

Svarande: Europeiska ekonomiska och sociala kommittén

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det beslut som antogs av tillsättningsmyndigheten (AIPN) den 11 maj 2005 (och delgavs den 13 maj 2005), enligt vilket sökandens klagomål av den 22 mars 2005 avslogs. Klagomålet avsåg den lönegrad i vilken sökanden placerades när hennes avtal om tillfällig anställning, som ursprungligen ingicks den 7 juli 2004, förlängdes den 23 december 2004,

— ogiltigförklara, om nödvändigt, beslutet om placering i den lönegrad som anges i det avtal om förlängning av anställningen som tillfälligt anställd som undertecknades den 23 december 2004, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden rekryterades som tillfälligt anställd vid Europeiska ekonomiska och sociala kommittén under en första period om sex månader med början den 1 januari 2004. Avtalet förlängdes sedan till att gälla perioden från och med den 7 juli 2004 till och med den 31 december 2004. Vid tidpunkten för denna förlängning var hon placerad i lönegrad B*4 löneklass 2. Hon placerades sedan, i samband med en uppflyttning i löneklass i december 2004, i lönegrad B*4/3.

Den 23 december 2004 fick sökanden erbjudande om att underteckna ett avtal om ytterligare förlängning av anställningen till och med den 31 december 2006. I det nya avtalet placerades hon i lönegrad B*3/1.

Genom förevarande talan ifrågasätter sökanden beslutet att placera henne i den mindre förmånliga lönegraden. Hon anför att artiklarna 8 och 15 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna har åsidosatts. Enligt sökanden framgår det av artiklarna att förlängning av ett avtal om tillfällig anställning endast är en förlängning av avtalets verkningar i tiden och att den anställdes lönegrad således inte kan ändras vid en förlängning.

Sökanden anför vidare att icke-diskrimineringsprincipen har åsidosatts och gör därvid gällande att vissa tillfälligt anställda vid Europeiska ekonomiska och sociala kommittén har fått sina kontrakt förlängda med bibehållen lönegrad. Sökanden anför även att principen om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts.

Talan väckt den 18 augusti 2005 – Carsten Brinkmann mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-322/05)

(2005/C 281/48)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Carsten Brinkmann, Köln (Tyskland) (Ombud: advokaten K. van Bebber)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara harmoniseringsbyråns beslut av den 29 oktober 2004 nr 646/2004 i form av överklagandenämndens beslut av den 10 juni 2005 (R 1145/2004-I),

— ogilla invändningen från Terra Networks S.A. av den 12 april 2002 (invändningsförfarande B 502 676), och

— registrera ordmärket "TERRANUS" (ärende 2 061 968), enligt ansökan av den 29 januari 2001, för varor och tjänster i klass 36 "Försäkringsverksamhet, finansiella tjänster, monetära tjänster, fastighetsverksamhet, utveckling och förmedling av företagskoncept för fastigheter".

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsmärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "Terranus" för varor och tjänster som ingår i klass 36 (ansökan nr 2 061 968)

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Terra Networks, S. A.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: bildmärket "TERRA" för varor och tjänster som ingår i klass 36 (Gemenskapsvarumärke nr 1 322 691 samt det spanska bildmärket nr 2 261 483)

Invändningsenhetens beslut: Invändningen avslås

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet ogillas

Grund: Det är ingen risk att varumärkena förväxlas

Talan väckt den 24 augusti 2005 – The Coffee Store GmbH mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-323/05)

(2005/C 281/49)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: The Coffee Store GmbH, Mannheim (Tyskland) (Ombud: advokaten M. Buddeberg)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 16 juni 2005 (ärende R 855/2004-2),

— förplikta harmoniseringsbyrån att registrera varumärket THE COFFEE STORE (ansökan nr 3 346 228),

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "THE COFFEE STORE" för varor och tjänster i klasserna 30, 32, 41 och 43.

Granskarens beslut: Avslag på registreringsansökan med avseende på varor och tjänster i klasserna 30, 32 och 43.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Det ansökta varumärket kan inte ses som ett kännetecken av uteslutande beskrivande karaktär i den mening som avses i artikel 7.1 c i rådets förordning (EG) nr 40/94. Dessutom saknar det ansökta varumärket inte särskiljningsförmåga i den mening som avses i artikel 7.1 b i rådets förordning (EG) nr 40/94.

Talan väckt den 29 augusti 2005 – Matthias Rath mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-326/05)

(2005/C 281/50)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Matthias Rath (Kapstaden, Sydafrika) (Ombud: advokaterna S. Ziegler, C. Kleiner och F. Dehn)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: AstraZeneca AB (Södertälje, Sverige)

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) har fattat den 18 maj 2005,

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsmärke: AstraZeneca AB

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "VIXATOR" för varor i klass 5 – ansökan nr 1 739 697

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som har åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som har åberopats som hinder för registrering: Gemenskapsvarumärket "Vitacor" för varor och tjänster i klasserna 5, 16 och 41 (nr 689 018), gemenskapsvarumärket "Vitacor Plus" för varor i klasserna 5, 16 och 32 (nr 1 668 565) och det tyska varumärket "Vitacor Plus" för varor i klasserna 5, 16 och 31 (nr 399 65 690)

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 eftersom det föreligger en risk för förväxling mellan det sökta varumärket och det varumärke som åberopats som hinder för registrering

---

Talan väckt den 11 augusti 2005 – Thierry mot kommissionen

(Mål T-327/05)

(2005/C 281/51)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Michel Thierry (Howald, Luxemburg) (ombud: advokaterna G. Bounéou och F. Frabetti)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara förteckningen över befordrade tjänstemän under befordringsomgången 2004, eftersom förteckningen inte innehåller sökandens namn, samt, i anslutning därtill, de förberedande handlingarna avseende beslutet,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom sin talan bestrider sökanden kommissionens beslut att inte befordra honom till lönegrad A5 under befordringsomgången 2004. Han gör gällande att det nya befordringssystemet, vilket bygger på de prioritetspoäng som tjänstemännen tilldelas och vilket har tillämpats av kommissionen i det förevarande fallet, innebär att alltför stor vikt fästs vid tjänstgöringstid som ett kriterium för befordran. Således anser sökanden att ingen jämförande undersökning av hans meriter har skett i hans fall, vilket strider mot artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, de allmänna genomförandebestämmelserna avseende denna artikel, den administrativa handledningen beträffande bedömning och befordran, och icke-diskrimineringsprincipen. Sökanden gör mot samma bakgrund gällande att det föreligger ett åsidosättande av förbudet mot godtycklighet, motiveringsskyldigheten, principen om skydd för berättigade förväntningar och regeln *patere legem quam ipse fecisti*, samt att det föreligger maktmissbruk.

Talan väckt den 26 augusti 2005 – Apple Computer mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-328/05)

(2005/C 281/52)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Apple Computer, Inc. (Cupertino, USA) (Ombud: P. Rawlinson, S. Jones och J. Rutter, solicitors)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: TKS-Teknosoft S.A. (Treplex, Schweiz)

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden (ärende R 416/2004-4),

— ogiltigförklara invändningsenhetens beslut nr 851/2004, och

— förplikta motparten att bära sin kostnad samt ersätta sökandens kostnader i förevarande mål, i förfarandet vid överklagandenämnden och i förfarandet vid invändningsenheten.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsmärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket QUARTZ för varor i klass 9 (ansökan nr 1 421 130)

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: TKS-Teknosoft S.A

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det figurativa gemenskapsvarumärket QUARTZ för varor i klasserna 9 och 42

Invändningsenhetens beslut: Invändningen godtogs avseende alla varor

Överklagandenämndens beslut: Sökandens överklagande avslogs

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1.b i rådets förordning nr 40/94, eftersom det inte föreligger någon risk att allmänheten förväxlar de två motstående varumärkena. Invändningsenheten och överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning när de fann att de aktuella varorna liknade varandra och underlät felaktigt att bedöma risken för förväxling utifrån de relevanta konsumenterna, och gav därigenom motparten TKS-Teknosoft S.A. ett varumärkesmonopol.

Talan väckt den 1 september 2005 – Inter IKEA Systems B.V. mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-331/05)

(2005/C 281/53)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Inter IKEA Systems B.V. (Delft, Nederländerna) (Ombud: advokaterna J. Gulliksson och J. Olsson)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara första överklagandenämndens beslut av den 1 juli 2005 i ärende R 799/2004-1, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ett figurmärke bestående av färgkombinationen blått och gult för varor och tjänster i klasserna 20 och 35 (möbler, annons- och reklamverksamhet, etc.) – ansökan nr 3 160 363

Granskarens beslut: Avslag på ansökan vad gäller samtliga varor och tjänster

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet ogillas

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1.b och 7.3 i rådets förordning nr 40/94, eftersom varumärket har tillräcklig särskiljningsförmåga i sig för att kunna registreras och dessutom har uppnått särskiljningsförmåga genom användning i Tyskland, Nederländerna och Sverige.

Talan väckt den 29 augusti 2005 – Ezerniece Liljeberg m.fl. mot kommissionen

(Mål T-333/05)

(2005/C 281/54)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Kristine Ezerniece Liljeberg (Bryssel, Belgien) m.fl. (Ombud: advokaterna G. Vandersanden, L. Levi och C. Ronzi)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara beslutet om tillsättning av sökandena i den del det innebär att sökandenas lönegrad fastställs till A*6,

— till följd härav återupprätta sökandenas tjänsteklasser (inklusive fastställande av deras erfarenhet i den således korrigerade lönegraden, deras rätt till befordran och deras pensionsrättigheter) varvid de skall behandlas på exakt samma sätt som de andra tjänstemän som har godkänts i samma uttagningsprov och arbetar inom andra europeiska institutioner än kommissionen,

— tillerkänna sökandena dröjsmålsränta med en räntesats motsvarande den som Europeiska centralbanken tillämpar, på samtliga de belopp som motsvarar skillnaden mellan den lön som motsvarar den klassificering som finns i rekryteringsbeslutet och lönen motsvarande den klassificering som de borde ha haft rätt till, fram till det datum då beslut fattas om deras placering i korrekt lönegrad, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena är tjänstemän vid kommissionen där de arbetar som juristlingvister. De anställdes före den 1 maj 2004 på grundval av förteckningar över godkända sökande som upprättades efter uttagningsprov på nivå LA 7/LA 6. Enligt artikel 13.2 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna har institutionerna i ett sådant fall möjlighet att placera juristlingvister i lönegrad A*7 i stället för A*6. Kommissionen har emellertid inte använt sig av denna möjlighet utan har i stället placerat sökandena i lönegrad A*6.

Genom sin talan ifrågasätter sökandena ovannämnda beslut och gör därvid gällande att de andra institutionerna har fastställt lönegraden för tjänstemän i samma situation till lönegrad A*7 och att kommissionen själv placerar tillfälligt anställda juristlingvister i lönegrad A*7. Det föreligger därför ett åsidosättande av principen om likabehandling och icke-diskriminering, artikel 1d.1 i tjänsteföreskrifterna, principen att lönegraden skall motsvara tjänsten, artikel 9.3 i Amsterdamfördraget och slutligen av artikel 13.2 i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna.

Sökandena gör vidare gällande att kommissionen hade försäkrat att de skulle placeras i lönegrad A*7, och att det således föreligger ett åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar, rättssäkerhetsprincipen, principen om god förvaltning, principen om god tro, öppenhetsprincipen och omsorgsplikten.

Talan väckt den 29 augusti 2005 – Wineke Neirinck mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål T-334/05)

(2005/C 281/55)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Wineke Neirinck (Bryssel, Belgien) (Ombud: advokaterna G. Vandersanden, L. Levi och C. Ronzi)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det tysta avslaget av sökandens ansökan om skadestånd, och vid behov, det motiverade beslutet att avslå hennes klagomål,

— bevilja sökanden skadestånd på grund av den ekonomiska och ideella skada som hon lidit till följd av kommissionens åsidosättande av löftet att senast från den 1 maj 2004, anställa henne vid direktoratet för disciplinärenden och undersökningar, IDOC, med ett belopp som fastställs i överensstämmelse med rätt och billighet (ex aequo et bono) om 576 593,20 euro,

— förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökanden har först arbetat inom kommissionen som nationell expert mellan den 1 maj 1998 och den 30 april 2001, därefter som tillfälligt anställd med ett anställningsavtal som löpte ut den 30 april 2004.

Från oktober månad 2003 har sökanden gjort ansökningar om att få en ny tillfällig anställning från den 1 maj 2004. Hon hävdar att hon erbjöds en tjänst vid direktoratet för disciplinärenden och undersökningar, IDOC men att anställningen inte kom till stånd på grund av kommissionens felaktiga hantering. Sökanden hävdar att generaldirektoratet för personal och administration vägrade anställa henne då man ansåg att hon hade ha nått den maximala anställningstiden om sex år. Enligt sökanden är denna tolkning felaktig då hennes första tre år vid kommissionen, som nationell expert, inte skall räknas med. Hon hävdar att kommissionen slutligen medgett sitt misstag men att den tjänst som hon blivit erbjuden, under tiden, försvunnit till följd av en omorganisation.

Med sin talan yrkar sökanden ersättning för den skada hon påstår sig ha lidit. Hon åberopar åsidosättande av de allmänna principerna om skydd för berättigade förväntningar, rättssäkerhet, tro och heder, motiveringsskyldighet, öppenhet, att den som har stiftat en lag, måste själv följa den (patere legem quam ipse fecisti legem), god förvaltningssed, rätten att yttra sig, omsorgsplikt och tjänstens intresse.

Talan väckt den 13 september 2005 – Republiken Grekland mot kommissionen

(Mål T-344/05)

(2005/C 281/56)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Republiken Grekland (ombud: Ioannis Chalkias och Eleni Svolopoulou)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara eller ändra kommissionens omtvistade beslut av den 15 juli 2005 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), ([1]) och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I det omtvistade beslutet har kommissionen, vid avslutandet av räkenskaperna enligt förordning (EEG) nr 729/70, ([2]) undantagit olika utgifter som Republiken Grekland har verkställt inom sektorn för djurbidrag – extensifieringsbidrag, frukt- och grönsakssektorn samt sektorn för jordbruksgrödor från gemenskapsfinansiering.

Sökanden yrkar att beslutet skall ogiltigförklaras och anför till stöd härför att hela förfarandet för avslut av räkenskaperna är ogiltigt på grund av åsidosättande av artikel 7 i förordning nr 1258/1999, ([3]) jämförd med artikel 8 i förordning nr 1663/1995. ([4]) Samråden och de ömsesidiga kontakterna mellan sökanden och kommissionen avsåg nämligen inte även den konkreta bedömningen av de utgifter som kunde komma att undantas, och de utgifter som undantogs verkställdes före den 24-månadersperiod som föregick kommissionens skriftliga meddelade. Enligt sökanden börjar 24-månadersperioden att löpa mycket senare än vad kommissionen har hävdat.

Vad gäller korrigeringen av extensifieringsbidragen med 100 procent ifrågasätter sökanden kommissionens bedömning av de faktiska omständigheterna. Sökanden hävdar att kommissionen har gjort en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna och att motiveringen i det omtvistade beslutet är bristfällig. Sökanden anser vidare att en korrigering med 100 procent strider mot riktlinjerna i kommissionens dokument VI/5330/97 av den 23 december 1997, saknar motivering och är uppenbart oproportionerlig, eftersom den inte överensstämmer med en korrekt användning av kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning.

När det gäller korrigeringen inom sektorn för jordbruksgrödor bestrider sökanden kommissionens ståndpunkt att förordning nr 3508/1992 ([5]) har åsidosatts så vitt avser godkännandet av jordbruksskiften. Sökanden gör vidare gällande att den har iakttagit alla villkoren i artikel 15 i förordning nr 2419/2001 ([6]) vad gäller de administrativa kontrollerna och kontrollerna på plats. Sökanden gör även gällande att motiveringen är bristfällig och att proportionalitetsprincipen har åsidosatts.

Vad slutligen beträffar korrigeringen inom frukt- och grönsaksektorn hävdar sökanden att kommissionen har gjort en felaktig tolkning av bestämmelserna i artikel 20.5 och 20.7 i förordning nr 1169/1997. ([7]) Under alla omständigheter ifrågasätter sökanden motiveringen i det omtvistade beslutet såvitt avser denna del och gör gällande att proportionalitetsprincipen har åsidosatts.

([1]) EUT L 188, 20.7.2005, s. 36.

([2]) Rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken (EGT L 94, 28.4.1970, s. 13).

([3]) Rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken (EGT L 160, 26.6.1999, s. 103).

([4]) Kommissionens förordning (EG) nr 1663/95 av den 7 juli 1995 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 729/70 i fråga om förfarandet vid avslutande av räkenskaperna för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) (EGT L 158, 8.7.1995, s. 6).

([5]) Rådets förordning (EEG) nr 3508/92 av den 27 november 1992 om ett integrerat system för administration och kontroll av vissa stödsystem inom gemenskapen (EGT L 355, 5.12.1992, s. 1).

([6]) Kommissionens förordning (EG) nr 2419/2001 av den 11 december 2001 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystem för vissa av gemenskapens stödordningar som infördes genom rådets förordning (EEG) nr 3508/92 (EGT L 327, 12.12.2001, s. 11).

([7]) Kommissionens förordning (EG) nr 1169/97 av den 26 juni 1997 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2202/96 om att inrätta ett system med stöd till producenter av vissa citrusfrukter (EGT L 169, 27.6.1997, s. 15).

Talan väckt den 14 september 2005 – JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat mot Europeiska unionens råd

(Mål T-348/05)

(2005/C 281/57)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat (Kirovo Cheptesk, Ryssland) (Ombud: B. Servais, Y. Melin, lawyers)

Svarande: Europeiska unionens råd.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara rådets förordning (EG) nr 945/2005 ([1]) av den 21 juni 2005 om ändring av förordning (EG) nr 658/2002 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland och förordning (EG) nr 132/2001 rörande införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ammoniumnitrat med ursprung i bland annat Ukraina i den mån

  — bestämmelserna i denna förordning medför att befintliga antidumpingåtgärder utsträcks till att omfatta andra varor än de varor som undersöks med avseende på åsidosättande av artiklarna 1.1, 1.2, 3.2, 4.1 och 5.4 i grundförordningen,

  — denna förordning antogs med åsidosättande av sökandens rätt till försvar och dennes processuella rättigheter, eftersom i) sökanden inte hördes i enlighet med sin begäran med stöd av artikel 6.5 i grundförordningen, och ii) kommissionen inte i enlighet med artikel 20 i grundförordningen i tillräcklig omfattning lämnade ut uppgifter om de väsentliga omständigheterna och skälen till att den hade för avsikt att föreslå en ändring av åtgärdernas inriktning och att resultatet av antidumpingundersökningen hade kunnat bli annorlunda om dessa åsidosättanden inte skett, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är ett ryskt företag som är specialiserat på tillverkning av fluorplaster, kemiska varor, läkemedel och gödningsämnen, inbegripet ammoniumnitrat och andra gödningsämnen till gemenskapen.

Sökanden har begärt att den ifrågasatta förordningen skall ogiltigförklaras, eftersom den innebär åsidosättande av artiklarna 1.1, 1.2, 3.2, 4.1 och 5.4 i rådets förordning (EG) nr 384/96 ([2]) på grund av att den medför att befintliga antidumpingåtgärder utsträcks till att omfatta varor som inte utgörs av de berörda varorna.

Sökanden har vidare gjort gällande att den ifrågasatta förordningen antogs i strid med sökandens rätt till försvar och dennes processuella rättigheter, eftersom i) sökanden inte hördes i enlighet med sin begäran med stöd av artikel 6.5 i rådets förordning (EG) nr 384/96, och ii) kommissionen inte i enlighet med artikel 20 i rådets förordning (EG) nr 384/96 i tillräcklig omfattning lämnade ut uppgifter om de väsentliga omständigheterna och skälen till att den hade för avsikt att föreslå en ändring av åtgärdernas inriktning.

([1]) EUT L 160, 23.6.2005, s. 1.

([2]) Rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

Talan väckt den 16 september 2005 – Republiken Finland mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-350/05)

(2005/C 281/58)

Rättegångsspråk: finska

Parter

Sökande: Republiken Finland (Ombud: Tuula Pynnä)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 8 juli 2005, att i strid med samarbetsprincipen i artikel 10 EG samt rättspraxis från Europeiska gemenskapernas domstol om villkorade betalningar, vägra förhandla med Finland angående de villkorade betalningar av retroaktiva tullar jämte dröjsmålsränta fram till dess betalning sker, som kommissionen har begärt att Finland skall erlägga i fördragsbrottsförfarandet i mål 2003/2180, som inletts enligt artikel 226 EG,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen ansåg i det omstridda beslutet att det i det aktuella fallet inte förelåg någon skyldighet att vidta åtgärder, såsom förekrivs i artikel 232 EG. På grundval av denna artikel hade Finland i en skrivelse till kommissionen begärt att kommissionen, i enlighet med samarbetsprincipen i artikel 10 EG, och med rättspraxis från Europeiska gemenskapernas domstol om villkorade betalningar skulle besluta att inleda förhandlingar med Finland angående den omstridda betalningen av villkorade tullar jämte dröjsmålsränta till dess att Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt dömt i saken.

Finland anser att Kommissionen genom sitt beslut brutit mot EG-fördraget eller mot rättsregler som gäller dess tillämpning, i den mening som avses i artikel 230 andra stycket i nämnda fördrag, eftersom den i strid med samarbetsprincipen i artikel 10 EG, och med rättspraxis från Europeiska gemenskapernas domstol om villkorade betalningar, vägrar att inleda förhandlingar med Finland angående de villkorade betalningar av retroaktiva tullar jämte dröjsmålsränta som kommissionen med stöd av förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000, ([1]) har begärt att Finland skall erlägga i fördragsbrottsförfarandet i ärende 2003/2180, och att kommissionen bryter mot artikel 253 EG eftersom beslutet saknar motivering.

([1]) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT L 130, s. 1 av den 31.5.2000).

Talan väckt den 20 september 2005 – Kubanski mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål T-353/05)

(2005/C 281/59)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Gabrielle Giancarla Sharon Kubanski (Leggiuno, Italien) (ombud: advokaterna Massimo Condinanzi och Devis Bono)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 14 juni 2005 om att avslå sökandens klagomål nr R/170/05 av den 16 februari 2005 och följaktligen även ogiltigförklara beslut D(2002)34440 av den 16 december 2004,

— förplikta kommissionen att betala ut löneskillnaden räknat från den 16 januari 2005 till dess sökanden åter placeras i kategori B IV, löneklass 2, med ett belopp som skall fastställas under förfarandet, och eventuellt av sakkunnig,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har väckt talan mot det beslut genom vilket svaranden sade upp anställningsavtalet om tidsbegränsad anställning som tillsvidareanställd, vilket skrevs under den 4 oktober 2004. Sökanden erinrar om att kommissionen, till

stöd för uppsägningen, gjort gällande att sökanden inte uppfyllde de krav som föreskrivs i artikel 5 i tjänsteföreskrifterna. Kommissionen har särskilt gjort gällande att Gabrielle Kubanskis utbildning (examen inom turism) inte innebär att hon kan placeras i den kategori B4 löneklass 2 som angavs i avtalet.

Sökanden gör gällande följande till stöd för sina yrkanden:

— Bland de villkor som anges i meddelandet om uttagningsprov COM/2004/5352/R, vilket ligger till grund för sökandens anställning och förevarande förfarande, anges inte att det är nödvändigt att inneha ett särskilt utbildningsbevis.

— Artikel 5.3 a punkterna ii och iii tjänsteföreskrifterna har åsidosatts och tillämpats felaktigt. Sökanden gör gällande att hennes examensbevis visar att hon har genomfört en treårig gymnasieutbildning som ger tillträde till högre utbildning. Hon anför även att hon under perioden 1 maj 2001–30 april 2004 utförde arbetsuppgifter vid Centro Comune di Ricerca di Ispra som är identiska med de som skall utföras inom ramen för den tjänst som är aktuell i förevarande fall.

— Artiklarna 14 och 47–50a i anställningsvillkoren för övriga anställda inom gemenskapen har åsidosatts.

— Principen om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts.

— Administrationens agerande är rättsstridigt med beaktande av ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen och principen om likabehandling.

Talan väckt den 19 september 2005 – Generalitat Valenciana mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-357/05)

(2005/C 281/60)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Generalitat Valenciana (Valencia, Spanien) (Ombud: advokaten José Vicente Sánchez-Tarazaga Marcelino)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara kommissionens beslut K(2005) 1867 slutlig av den 27 juni 2005 om nedsättning av tilldelat stöd ur sammanhållningsfonden till projektgrupp nr 97/11/61/028.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan har sitt ursprung i kommissionens beslut K(97) 3882 av den 5 december 1997 om att bevilja stöd om 75 011 715 euro ur sammanhållningsfonden till projekt nr 97/11/61/028, utvecklat i Spanien under benämningen ”projekt för uppsamling och rening av avloppsvatten som släpps ut utefter Medelhavskusten i den autonoma regionen Valencia” (allmänt projekt omfattande tolv olika projekt). Beloppet höjdes senare till 92 742 913 euro.

I samband med en revision upptäckte kommissionen en rad oegentligheter i det aktuella upphandlingsförfarandet, vilka i princip bestod i att erfarenhet användes som upphandlingskriterium och att genomsnittsmetoden användes vid värdering av det offererade priset. Enligt det omtvistade beslutet, som innebär att det totala beviljade stödet sänktes med 2 217 537 euro, ansåg svaranden att det hade skett ett åsidosättande av artiklarna 18 och 30 i rådets direktiv 93/37 av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandet vid offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten [1] och av artikel 2 i Europeiska gemenskapernas budgetförordning av den 21 december 1977.

Sökanden anför följande till stöd för sin talan:

— I gemenskapslagstiftningen omnämns uttryckligen erfarenhet som urvalskriterium. Erfarenhet nämns visserligen inte uttryckligen i uppräkningen av möjliga upphandlingskriterier, men det är lätt att inse att uppräkningen av kriterierna inte är uttömmande utan endast exemplifierande och att möjligheten att använda erfarenhet som ett av upphandlingskriterierna därvid inte har uteslutits. Denna slutsats stöds av gemenskapens egen rättspraxis.

— Det är under alla omständigheter uppenbart att den omständigheten att erfarenhet anges som upphandlingskriterium i kontraktshandlingarna omöjligen kan anses utgöra ett allvarligt och uppenbart åsidosättande, vilket enligt gemenskapens lagstiftning och rättspraxis är ett villkor för ansvar.

— Att tillämpa genomsnittsmetoden vid värdering av priskriteriet är inte uttryckligen förbjudet enligt gemenskapslagstiftningen, och i rättspraxis har invändningar mot detta kriterium endast framförts när det använts som enda kriterium, inte när det tillämpas i förening med andra.

Sökanden gör vidare gällande att rättssäkerhetsprincipen, principen om skydd för berättigade förväntningar, principen om förbud mot retroaktiv lagstiftning och proportionalitetsprincipen har åsidosatts.

---

[1] EGT L 199, 9.8.1993, s. 54.

Förstainstansrättens beslut av den 12 september 2005 — Comitato "Venezia vuole vivere" mot Kommissionen

(Mål T-274/00 [1]**)**

(2005/C 281/61)

Rättegångsspråk: italienska

Ordföranden på andra avdelningen i utökad sammansättning har förordnat om avskrivning av målet.

[1] EUT C 272 av den 23.12.2005.

Förstainstansrättens beslut av den 13 september 2005 — Scotto mot Kommissionen

(Mål T-76/05 [1]**)**

(2005/C 281/62)

Rättegångsspråk: italienska

Ordföranden på den första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

[1] EUT C 93 av den 16.04.2005.

III

(Upplysningar)

(2005/C 281/63)

Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 271, 29.10.2005

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 257, 15.10.2005

EUT C 243, 1.10.2005

EUT C 229, 17.9.2005

EUT C 217, 3.9.2005

EUT C 205, 20.8.2005

EUT C 193, 6.8.2005

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex:http://europa.eu.int/eur-lex
CELEX:http://europa.eu.int/celex